

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

1. februar 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 038/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
2016/C 038/02	Udpegelse af justitssekretæren	2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 038/03	Forenede sager C-124/13 og C-125/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. december 2015 — Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulations-søgsmål — forordning (EU) nr. 1243/2012 — valg af retsgrundlag — artikel 43, stk. 2 og 3, TEUF — politisk afgørelse — langsigtet plan for torskbestande)	3
2016/C 038/04	Sag C-166/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. november 2015 — MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige indkøb — direktiv 89/665/EØF — principperne om effektivitet og ækvivalens — klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — søgsmålsfrist — national lovgivning, hvorefter et erstatningssøgsmål forudsætter, at det forudgående er fastslået, at proceduren er ulovlig — præklusionsfrist, der begynder at løbe, uanset om den begærende har kendskab til ulovligheden)	4

2016/C 038/05	Sag C-280/14 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. december 2015 — Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — regionalpolitik — det regionale operative program POR Puglia (Italien) under mål nr. 1 (2000-2006) — nedsættelse af den fællesskabsstøtte, der oprindeligt blev tildelt af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling)	4
2016/C 038/06	Sag C-301/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. december 2015 — Pfothenhilfe-Ungarn e.V. mod Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1/2005 — artikel 1, stk. 5 — beskyttelse af dyr under transport — transport af herreløse hunde fra en medlemsstat til en anden foretaget af en dyrevelfærdsforening — begrebet »økonomisk virksomhed« — direktiv 90/425/EØF — artikel 12 — begrebet »erhvervsdrivende, der [handler] inden for Fællesskabet«)	5
2016/C 038/07	Sag C-312/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. december 2015 — Banif Plus Bank Zrt mod Márton Lantos og Mártonné Lantos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rákcsvei Járásbíroság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/39/EF — artikel 4, stk. 1, og artikel 19, stk. 4, 5 og 9 — markeder for finansielle instrumenter — begrebet »investeringservice og -aktiviteter« — bestemmelser til sikring af investorbekyttelse — god forretningsskik ved ydelse af investeringservice til kunder — forpligtelse til at foretage en egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering — kontraktmæssige konsekvenser af manglende overholdelse af denne forpligtelse — forbrugerkreditaftale — lån optaget i fremmed valuta — frigørelse og tilbagebetaling af lånet i national valuta — kontraktvilkår vedrørende vekselkursen)	6
2016/C 038/08	Sag C-326/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. november 2015 — Verein für Konsumenteninformation mod A1 Telekom Austria AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2002/22/EF — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — brugerrettigheder — abonnenters ret til at opsige deres kontrakt uden strafgebyr — ændring af taksterne, der fremgår af kontraktbetingelserne — forhøjelse af taksten ved stigning i forbrugerpriserne)	6
2016/C 038/09	Sag C-338/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. december 2015 — Quenon K. SPRL mod Beobank SA, tidligere Citibank Belgium SA og Metlife Insurance SA, tidligere Citilife SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — artikel 17, stk. 2 — agenturgiverens opsigelse af agenturkontrakten — godtgørelse til agenten — forbud mod kumulering af ordningerne om kundegodtgørelse og skadeserstatning — agentens ret til erstatning som supplement til kundegodtgørelsen — betingelser)	7
2016/C 038/10	Sag C-345/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. november 2015 — SIA »Maxima Latvija« mod Konkurences padome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101, stk. 1, TEUF — anvendelsen af tilsvarende nationale bestemmelser — Domstolens kompetence — begrebet »aftale, som har til formål at begrænse konkurrencen« — erhvervslejekontrakter — indkøbscentre — referencelejers ret til at modsætte sig, at udlejer udlejer erhvervslokaler til tredjemand)	8
2016/C 038/11	Sag C-487/14: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 26. november 2015 — SC Total Waste Recycling SRL mod Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — overførsler — forordning (EF) nr. 1013/2006 — overførsler inden for Den Europæiske Union — et andet indgangssted end det, der er fastlagt i anmeldelsen og det forudgående samtykke — vigtig ændring af detaljerne vedrørende en overførsel af affald — ulovlig overførsel — den administrative bødes proportionalitet)	9

2016/C 038/12	Sag C-509/14: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. november 2015 — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) mod Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL og Fondo de Garantía Salarial (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23/EF — artikel 1, stk. 1 — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstageres rettigheder — erhververens forpligtelse til at overtage arbejdstagerne — offentligretlig virksomhed med ansvar for en offentlig tjenesteydelse — en anden virksomheds levering af tjenesteydelsen i medfør af en kontrakt om forvaltning af offentlige tjenesteydelser — beslutning om ikke at forlænge denne kontrakt efter udløbet — bevarelse af identiteten som økonomisk enhed — aktivitet, hvor materiellet udgør den væsentligste del af aktiviteten — ingen overtagelse af personalet)	10
2016/C 038/13	Sag C-44/15: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. november 2015 — Hauptzollamt Frankfurt am Main mod Duval GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — position 9025 — begrebet »termometer« — indikatorer for udsættelse for en forud fastsat aktiveringstemperatur)	10
2016/C 038/14	Sag C-82/15 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. december 2015 — PP Nature-Balance Lizenzen GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — artikel 31 og 116 — Kommissionens afgørelse, hvorved medlemsstaterne blev pålagt at tilbagekalde og ændre nationale markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler, der indeholder det aktive stof »tolperison«)	11
2016/C 038/15	Sag C-592/13: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. oktober 2015 — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute og Ministero dello Sviluppo economico mod Ediltecnica SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — artikel 191, stk. 2, TEUF — direktiv 2004/35/EF — miljøansvar — national lovgivning, der ikke giver myndighederne adgang til at pålægge ejere af forurenede arealer, som ikke har medvirket til den pågældende forurening, at gennemføre foranstaltninger til forebyggelse og afhjælpning, og som kun fastsætter en forpligtelse til at godtgøre udgifterne til de af myndighederne gennemførte indgreb — forenelighed med princippet om, at forurenere betaler, forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden)	12
2016/C 038/16	Sag C-156/14: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. oktober 2015 — Tamoil Italia SpA mod Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — artikel 191, stk. 2, TEUF — direktiv 2004/35/EF — miljøansvar — national lovgivning, der ikke giver myndighederne adgang til at pålægge ejere af forurenede arealer, som ikke har medvirket til den pågældende forurening, at gennemføre foranstaltninger til forebyggelse og afhjælpning, og som kun fastsætter en forpligtelse til at godtgøre udgifterne til de af myndighederne gennemførte indgreb — forenelighed med princippet om, at forurenere betaler, forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden)	12
2016/C 038/17	Sag C-424/14: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 30. september 2015 — Jácint Gábor Balogh mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 213 og 214 — manglende anmeldelse af påbegyndelsen af en virksomhed — fritagelse for små virksomheder — sanktion)	13

2016/C 038/18	Sag C-500/14: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 6. oktober 2015 — Ford Motor Company mod Wheeltrims srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Torino — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — mønstre — direktiv 98/71/EF — artikel 14 — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 110 — »reparationsklausul« — tredjemands brug af et varemærke uden indehaverens samtykke for reservedele eller tilbehør til motorkøretøjer, der er af samme art som de varer, for hvilke varemærket er registreret)	14
2016/C 038/19	Sag C-517/14 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. oktober 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mod Europa-Kommissionen, Kongeriget Nederlandene og Nederlandse Zuivelorganisatie (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — landbrug — forordning (EF) nr. 510/2006 — register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser — registrering af betegnelsen »Edam Holland« — producenteres anvendelse af navnet »edam« — manglende søgsmålsinteresse)	14
2016/C 038/20	Sag C-519/14 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. oktober 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mod Europa-Kommissionen, Kongeriget Nederlandene og Nederlandse Zuivelorganisatie (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — landbrug — forordning (EF) nr. 510/2006 — registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser — registrering af betegnelsen »Gouda Holland« — erhvervsdrivende, der anvender betegnelsen »gouda« — manglende søgsmålsinteresse)	15
2016/C 038/21	Sag C-530/14 P: Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 22. oktober 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Appel — statsstøtte — græske kasinoer — ordning, der pålægger en afgift på 80 % på entrépriser med forskellige beløb — beslutning, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked — begrebet »statsstøtte« — fordel — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	15
2016/C 038/22	Sag C-545/14 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 1. december 2015 — Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd og Georgiadis Trucking (Private) Ltd mod Rådet for den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — erstatningssøgsmål — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Zimbabwe — den berørtes fjernelse fra listen over omhandlede personer og enheder — erstatning for det tab, der angiveligt er lidt)	16
2016/C 038/23	Sag C-1/15 SA: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 21. september 2015 — La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL mod Europa-Kommissionen (Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg hos Europa-Kommissionen)	16
2016/C 038/24	Sag C-2/15 SA: Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 29. september 2015 — ANKO AE Antiprosopion og Emporiou kai Viomichanias mod Europa-Kommissionen (Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg hos Europa-Kommissionen)	17
2016/C 038/25	Sag C-74/15: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. november 2015 — Dumitru Tarcău og Ileana Tarcău mod Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Oradea — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 1, stk. 1 og 2, litra b) — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — kautionsaftaler og garantiaftaler med sikkerhed i fast ejendom, der indgås med et realkreditinstitut af fysiske personer, der ikke handler som led i deres erhverv, og som ikke har nogen funktionel forbindelse med det erhvervsdrivende selskab, de stiller sig som garanter for)	17

2016/C 038/26	Sag C-120/15: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 21. oktober 2015 — Kovozber s. r. o. mod Daňový úrad Košice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Košiciach — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 183 — tilbagebetaling af overskydende moms — national lovgivning, hvorefter der først beregnes morarenter i forbindelse med tilbagebetaling af overskydende moms efter udløbet af en frist på ti dage efter afslutning af en skattekontrol)	18
2016/C 038/27	Sag C-137/15: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 17. november 2015 — María Pilar Plaza Bravo mod Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direktiv 79/7/EØF — artikel 4, stk. 1 — ligebehandling af mandlige og kvindelige arbejdstagere — deltidsansatte, som hovedsageligt er kvinder — national lovgivning, hvori er fastsat en maksimal arbejdsløshedsunderstøttelse — lovgivning, der ved beregningen af dette beløb benytter forholdet mellem de berørte deltidsansattes arbejdstid og de fuldtidsansattes arbejdstid)	19
2016/C 038/28	Sag C-152/15: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 23. oktober 2015 — Cruz & Companhia Lda mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — landbrug — fælles markedsordning — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 4, stk. 1, og artikel 13 — forordning (EØF) nr. 2220/85 — artikel 19, stk. 1, litra a) — betingelser for frigivelse af sikkerheden, der er stillet for tilbagebetaling af forudbetalingen — betingelser for udbetalingen af restitutionen — sund og sædvanlig handelskvalitet af de eksporterede produkter — hensyntagen ved udbetalingen af restitutionen til de forhold, der er fastlagt af de kompetente myndigheder som følge af en kontrol gennemført, efter at eksporten er foretaget og efter toldangivelsen af de pågældende produkter — fortolkning af dom Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432))	19
2016/C 038/29	Sag C-463/15 PPU: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 25. september 2015 — Openbaar Ministerie mod A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — den præjudicielle hasteprocedure — artikel 99 i Domstolens procesreglement — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre — artikel 2, stk. 4, og artikel 4, nr. 1) — betingelser for fuldbyrdelse — national strafferet, der som betingelse for fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, foruden dobbelt strafbarhed, stiller krav om, at det strafbare forhold er strafbart med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tolv måneder efter den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning)	20
2016/C 038/30	Sag C-29/15 P: Appel iværksat pr. telefax den 26. januar 2015 af Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 25. november 2014 i sag T-556/13 — Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	21
2016/C 038/31	Sag C-548/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. oktober 2015 — J. J. de Lange mod Staatssecretaris van Financiën	21
2016/C 038/32	Sag C-556/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Craiova (Rumænien) den 28. oktober 2015 — Fondul Proprietatea SA mod Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)	22
2016/C 038/33	Sag C-559/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 3. november 2015 — Onix Asigurări SA mod Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)	22

2016/C 038/34	Sag C-560/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 30. oktober 2015 — Europa Way Srl og Persidera SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni m.fl.	23
2016/C 038/35	Sag C-565/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 4. november 2015 — Hans-Peter Ofenböck	24
2016/C 038/36	Sag C-568/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Stuttgart (Tyskland) den 5. november 2015 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. mod comtech GmbH	25
2016/C 038/37	Sag C-569/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. november 2015 — X, den anden part: Staatssecretaris van Financiën	25
2016/C 038/38	Sag C-570/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. november 2015 — X, den anden part: Staatssecretaris van Financiën	26
2016/C 038/39	Sag C-573/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Liège (Belgien) den 9. november 2015 — État belge mod Oxycure Belgium SA	27
2016/C 038/40	Sag C-575/15 P: Appel iværksat den 9. november 2015 af Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-584/14, INDITEX mod KHIM — ANSELL (ZARA)	27
2016/C 038/41	Sag C-580/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgien) den 9. november 2015 — Johannes Van der Weegen og Anna Pot mod Belgische Staat	29
2016/C 038/42	Sag C-583/15: Sag anlagt den 12. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	29
2016/C 038/43	Sag C-584/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal administratif de Melun (Frankrig) den 11. november 2015 — Glencore Céréales France mod Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	30
2016/C 038/44	Sag C-585/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 12. november 2015 — Raffinerie Tirlemontoise SA mod État belge	31
2016/C 038/45	Sag C-598/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 1de Jerez de la Frontera (Spanien) den 16. november 2015 — Banco Santander, S.A. mod Cristobalina Sánchez López	32
2016/C 038/46	Sag C-599/15 P: Appel iværksat den 16. november 2015 af Rumænien til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. september 2015 i sag T-784/14, Kommissionen mod Rumænien	33
2016/C 038/47	Sag C-601/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 17. november 2015 — J.N., den anden part: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	34
2016/C 038/48	Sag C-604/15 P: Appel iværksat den 15. november 2015 af Ana Pérez Gutiérrez til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-168/14, Pérez Gutiérrez mod Kommissionen	35
2016/C 038/49	Sag C-609/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Letrado de la Administración de Justicia, Titular de la Secretaría del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Spanien) den 18. november 2015 — María Assumpció Martínez Roges mod José Antonio García Sánchez	36

2016/C 038/50	Sag C-617/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23. november 2015 — Hummel Holding A/S mod Nike Inc. og Nike Retail B.V.	37
2016/C 038/51	Sag C-618/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 23. november 2015 — Concurrence Sàrl mod Samsung Electronics France SAS og Amazon Services Europe Sàrl	37
2016/C 038/52	Sag C-628/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 24. november 2015 — The Trustees of the BT Pension Scheme mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	38
2016/C 038/53	Sag C-629/15 P: Appel iværksat den 24. november 2015 af Novartis Europharm Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2015 i sag T-472/12, Novartis Europharm Ltd mod Europa-Kommissionen	39
2016/C 038/54	Sag C-630/15 P: Appel iværksat den 24. november 2015 af Novartis Europharm Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2015 i sag T-67/13, Novartis Europharm Ltd mod Europa-Kommissionen	40
2016/C 038/55	Sag C-643/15: Sag anlagt den 2. december 2015 — Den Slovakiske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union	41
2016/C 038/56	Sag C-647/15: Sag anlagt den 3. december 2015 — Ungarn mod Rådet for Den Europæiske Union .	43
2016/C 038/57	Sag C-648/15: Sag anlagt den 3. december 2015 — Republikken Østrig mod Forbundsrepublikken Tyskland	45
2016/C 038/58	Sag C-78/15: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. oktober 2015 — Colena AG mod Deiters GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) .	46
2016/C 038/59	Sag C-311/15: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. oktober 2015 (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus — Finland) — TrustBuddy AB mod Lauri Pihlajaniemi	46

Retten

2016/C 038/60	Sagerne T-233/11 og T-262/11: Rettens dom af 9. december 2015 — Grækenland og Ellinikos Chrysos mod Kommissionen (Statsstøtte — minedrift — tilskud bevilliget af de græske myndigheder til minevirksomheden Ellinikos Chrysos — kontrakt om overdragelse af minedrift til en lavere pris end markedsværdien og om fritagelse for afgiften på transaktionen — afgørelse, der erklærer støtteforanstaltningerne for ulovlige og anordner tilbagesøgning af de pågældende beløb — begrebet fordel — kriteriet om en privat investor)	47
2016/C 038/61	Sag T-563/13: Rettens dom af 10. december 2015 — Belgien mod Kommissionen (EGFL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Belgien — frugt og grøntsager — begrundelsespligt — betingelser for anerkendelse af en producentorganisation — en producentorganisations udlicitering af væsentlige aktiviteter — beløb, der udelukkes — proportionalitet)	47
2016/C 038/62	Sag T-83/14: Rettens dom af 15. december 2015 — LTJ Diffusion mod KHIM — Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om ordmærket ARTHUR & ASTON — det ældre nationale figurmærke Arthur — manglende reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — form, der afviger ved enkeltheder, som forandrer varemærkets særpræg)	48

2016/C 038/63	Sag T-124/14: Rettens dom af 11. december 2015 — Finland mod Kommissionen (ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — landdistriktsudvikling — punktvis finansiel korrektion — støtteberettigelse for udgifter afholdt til køb af brugte maskiner og brugt udstyr — undtagelsesordning for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder — artikel 55, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1974/2006)	49
2016/C 038/64	Sag T-354/14: Rettens dom af 9. december 2015 — Comercializadora Eloro mod KHIM — Zumex Group (zumex) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket ZUMEX — det ældre nationale ordmærke JUMEX — ingen reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009)	49
2016/C 038/65	Sag T-615/14: Rettens dom af 10. december 2015 — Fútbol Club Barcelona mod KHIM (gengivelse af konturen af et våbenskjold) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, der gengiver konturen af et våbenskjold — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — Artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — Artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)	50
2016/C 038/66	Sag T-690/14: Rettens dom af 10. december 2015 — Sony Computer Entertainment Europe mod KHIM — Marpefa (Vieta) (EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærke Vieta — reel brug af varemærket — brugens art — artikel 15, stk. 1, og artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg — bevis for brug for de registrerede varer)	51
2016/C 038/67	Sag T-751/14: Rettens dom af 11. december 2015 — Hikari Miso mod KHIM — Nishimoto Trading (Hikari) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Hikari — ældre nationalt ordmærke HIKARI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	51
2016/C 038/68	Sag T-373/12: Rettens kendelse af 1. december 2015 — REWE-Zentral mod KHIM — Planet GDZ (PRO PLANET) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	52
2016/C 038/69	Sag T-215/14: Rettens kendelse af 30. november 2015 — Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mod Kommissionen (Annullationsøgsmål — erstatning af den anfægtede retsakt under sagen — tilpasning af påstandene — parallelt søgsmål til prøvelse af den nye afgørelse — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	53
2016/C 038/70	Sag T-217/14: Rettens kendelse af 30. november 2015 — Gmina Kosakowo mod Kommissionen (Annullationsøgsmål — den anfægtede retsakt er blevet erstattet, mens sagen verserer — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	53
2016/C 038/71	Sag T-513/14: Rettens kendelse af 30. november 2015 — GreenPack mod KHIM (greenpack) (EF-varemærker — afslag på registrering — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen)	54
2016/C 038/72	Sag T-694/14: Rettens kendelse af 23. november 2015 — EREF mod Kommissionen (Annullationsøgsmål — retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 — sammenslutning — medlemmerne ikke umiddelbart berørt — afvisning)	55
2016/C 038/73	Sag T-766/14: Rettens kendelse af 23. november 2015 — Actega Terra mod KHIM — Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket FoodSafe — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	55

2016/C 038/74	Sag T-809/14: Rettens kendelse af 27. november 2015 — Italien mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — sprogordning — opslag om stilling som direktør for Oversættelsescentret for Unionens organer — sprogkrav til ansøgningerne i online præsentationsmodulet — angivelig uoverensstemmelse med det opslag om ledig stilling, der blev offentliggjort i EU-Tidende — skrivelse fra Kommissionen efter afslutningen på proceduren for indgivelse af ansøgninger — afvisning)	56
2016/C 038/75	Sag T-814/14: Rettens kendelse af 1. december 2015 — Banco Espírito Santo mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — statsstøtte — de portugisiske myndigheders støtte til afviklingen af finansieringsinstituttet Banco Espírito Santo, SA — oprettelse af et overgangsinstitut — beslutning om ikke at gøre indsigelser — forpligtelser fremsat af de portugisiske myndigheder — en fuldmagtshavers kontrol med overholdelsen af disse tilsagn — »bad bank«s vederlag til fuldmagts-haveren — påstand om delvis annullation — afvisning)	56
2016/C 038/76	Sag T-845/14: Rettens kendelse af 30. november 2015 — August Brötje mod KHIM (HydroComfort) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket HydroComfort — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	57
2016/C 038/77	Sag T-41/15: Rettens kendelse af 2. december 2015 — Novartis mod KHIM — Mabxience (HERTIXAN) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforholdent at træffe afgørelse)	58
2016/C 038/78	Sag T-118/15: Rettens kendelse af 23. november 2015 — Slovenien mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — søgsmålsfrist — begyndelsestids-punkt — for sent anlagt — afvisning)	58
2016/C 038/79	Sag T-202/15: Rettens kendelse af 20. november 2015 — Zitro IP mod KHIM (WORLD OF BINGO) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket WORLD OF BINGO — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	59
2016/C 038/80	Sag T-203/15: Rettens kendelse af 20. november 2015 — Zitro IP mod KHIM (WORLD OF BINGO) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket WORLD OF BINGO — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	60
2016/C 038/81	Sag T-213/15: Rettens kendelse af 2. december 2015 — Lidl Stiftung mod KHIM — toom Baumarkt (Super-Samstag) (EF-varemærker — ugyldighedsbegæring — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforholdent at træffe afgørelse)	60
2016/C 038/82	Sag T-329/15: Rettens kendelse af 17. november 2015 — Certuss Dampfautomaten mod KHIM — Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelse — uforholdent at træffe afgørelse)	61
2016/C 038/83	Sag T-474/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 10. december 2015 — GGP Italy mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — direktiv 2006/42/EF — beskyttelse af forbrugeres og arbejdstageres sundhed og sikkerhed over for risici forbundet med brugen af maskiner — foranstaltning truffet af de lettiske myndigheder, hvorved brugen af en type plæneklipper forbydes — Kommissionens afgørelse, der erklærer foranstaltningen berettiget — begæring om udsættelse af gennemførelsen — ingen uopsættelighed)	61

2016/C 038/84	Sag T-580/15: Sag anlagt den 6. oktober 2015 — Flamagas mod KHIM — MatMind (CLIPPER)	62
2016/C 038/85	Sag T-607/15: Sag anlagt den 27. oktober 2015 — Yieh United Steel mod Kommissionen	63
2016/C 038/86	Sag T-614/15: Sag anlagt den 29. oktober 2015 — Azur Space Solar Power mod KHIM (Gengivelse af en sort linje)	64
2016/C 038/87	Sag T-671/15: Sag anlagt den 23. november 2015 — E-Control mod ACER	64
2016/C 038/88	Sag T-675/15: Sag anlagt den 20. november 2015 — Shanxi Taigang Stainless Steel mod Kommissionen	65
2016/C 038/89	Sag T-680/15: Sag anlagt den 20. november 2015 — Les Éclaires mod KHIM — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)	66
2016/C 038/90	Sag T-681/15: Sag anlagt den 20. november 2015 — Environmental Manufacturing mod KHIM — Société Elmar Wolf (Gengivelse af en ulvs hoved)	67
2016/C 038/91	Sag T-685/15: Sag anlagt den 26. november 2015 — Sulayr Global Service mod KHIM — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)	67
2016/C 038/92	Sag T-693/15: Sag anlagt den 27. november 2015 — Clover Canyon mod KHIM — Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)	68
2016/C 038/93	Sag T-694/15: Sag anlagt den 30. november 2015 — Micula mod Kommissionen	69
2016/C 038/94	Sag T-695/15: Sag anlagt den 24. november 2015 — BMB mod KHIM — Ferrero (slikbeholder, konfektpakke)	70
2016/C 038/95	Sag T-696/15: Sag anlagt den 1. december 2015 — Bodegas Vega Sicilia mod KHIM (TEMPOS VEGA SICILIA)	71
2016/C 038/96	Sag T-700/15: Sag anlagt den 30. november 2015 — Volfas Engelman mod KHIM — Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	71
2016/C 038/97	Sag T-701/15: Sag anlagt den 25. november 2015 — Stock Polska mod KHIM — Lass & Steffen (LUBELSKA)	72
2016/C 038/98	Sag T-706/15: Sag anlagt den 2. december 2015 — Makhlouf mod Rådet	73
2016/C 038/99	Sag T-713/15: Sag anlagt den 30. november 2015 — Pharm-a-care Laboratories mod KHIM — Pharmavite (VITAMELTS)	73
2016/C 038/100	Sag T-717/15: Sag anlagt den 4. december 2015 — Drugsrus mod EMA	74
2016/C 038/101	Sag T-211/15: Rettens kendelse af 23. november 2015 — Necci mod Kommissionen	75

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 038/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 27 af 25.1.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 16 af 18.1.2016

EUT C 7 af 11.1.2016

EUT C 429 af 21.12.2015

EUT C 414 af 14.12.2015

EUT C 406 af 7.12.2015

EUT C 398 af 30.11.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Udpegelse af justitssekretæren

(2016/C 038/02)

Domstolen har på sit almindelige møde den 27. oktober 2015 i overensstemmelse med procesreglementets artikel 18 besluttet at forny Alfredo Calot Escobars mandat som Den Europæiske Unions Domstols justitssekretær for perioden fra den 7. oktober 2016 til den 6. oktober 2022.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. december 2015 — Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-124/13 og C-125/13) ⁽¹⁾

(*Annulationsøgsmål — forordning (EU) nr. 1243/2012 — valg af retsgrundlag — artikel 43, stk. 2 og 3, TEUF — politisk afgørelse — langsigtet plan for torskbestande*)

(2016/C 038/03)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Europa-Parlamentet (ved I. Liukkonen, L. Knudsen og R. Kaškina, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, K. Banks og A. Szmytkowska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Sitbon, A. de Gregorio Merino og A. Westerhof Löfflerová, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull og N. Díaz Abad, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme og C. Candat, som befuldmægtigede) og Republikken Polen (ved B. Majczyna, M. Nowacki og A. Miłkowska, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EU) nr. 1243/2012 af 19. december 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande annulleres.
- 2) Virkningerne af forordning nr. 1243/2012 opretholdes indtil ikrafttrædelsen inden for en rimelig frist, der ikke må overstige 12 måneder regnet fra den 1. januar i det år, der følger efter datoen for afsigelsen af nærværende dom, af en ny forordning med et passende retsgrundlag, dvs. artikel 43, stk. 2, TEUF.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 4) Kongeriget Spanien, Den Franske Republik og Republikken Polen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 1.6.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. november 2015 — MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-166/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige indkøb — direktiv 89/665/EØF — principperne om effektivitet og ækvivalens — klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — søgsmålsfrist — national lovgivning, hvorefter et erstatningssøgsmål forudsætter, at det forudgående er fastslået, at proceduren er ulovlig — præklusionsfrist, der begynder at løbe, uanset om den begærende har kendskab til ulovligheden)

(2016/C 038/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

Procesdeltagere: Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft, Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger og Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich

Konklusion

EU-retten, og navnlig effektivitetsprincippet, er til hinder for en national lovgivning, hvorved indgivelsen af et søgsmål med henblik på at opnå skadeserstatning for en udbudsretlig tilsidesættelse forudsætter en forudgående anerkendelse af, at proceduren for indgåelse af den pågældende kontrakt var ulovlig som følge af manglen på forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, når dette søgsmål med påstand om, at ulovligheden fastslås, er underlagt en præklusionsfrist på seks måneder, der begynder at løbe fra dagen efter tildelingen af den pågældende kontrakt, uanset om sagsøgeren kunne have kendskab til eksistensen af den ulovlighed, som den ordregivende myndigheds beslutning var behæftet med.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. december 2015 — Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-280/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — regionalpolitik — det regionale operative program POR Puglia (Italien) under mål nr. 1 (2000-2006) — nedsættelse af den fællesskabsstøtte, der oprindeligt blev tildelt af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling)

(2016/C 038/05)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia og A. Steiblyté, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. december 2015 — Pfothenhilfe-Ungarn e.V. mod Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-301/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1/2005 — artikel 1, stk. 5 — beskyttelse af dyr under transport — transport af herreløse hunde fra en medlemsstat til en anden foretaget af en dyrevelfærdsforening — begrebet »økonomisk virksomhed« — direktiv 90/425/EØF — artikel 12 — begrebet »erhvervsdrivende, der [handler] inden for Fællesskabet«)

(2016/C 038/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Sagsøgt: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Konklusion

- 1) Begrebet »økonomisk virksomhed« i artikel 1, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 skal fortolkes således, at det omfatter en aktivitet som den i hovedsagen omhandlede vedrørende transport af herreløse hunde fra en medlemsstat til en anden foretaget af en almennyttig forening med henblik på at overdrage disse hunde til personer, som har påtaget sig at modtage dem mod betaling af et beløb, som i princippet dækker de udgifter, foreningen har afholdt i denne forbindelse.
- 2) Begrebet »erhvervsdrivende, der handler inden for Fællesskabet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12 i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked, som ændret ved Rådets direktiv 92/60/EØF af 30. juni 1992, skal fortolkes således, at det bl.a. omfatter en almennyttig forening, som transporterer herreløse hunde fra en medlemsstat til en anden med det formål at overdrage disse hunde til personer, som har påtaget sig at modtage dem mod betaling af et beløb, som i princippet dækker de udgifter, foreningen har afholdt i denne forbindelse.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. december 2015 — Banif Plus Bank Zrt mod Márton Lantos og Mártonné Lantos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ráckesvei Járásbíroság — Ungarn)

(Sag C-312/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/39/EF — artikel 4, stk. 1, og artikel 19, stk. 4, 5 og 9 — markeder for finansielle instrumenter — begrebet »investeringsservice og -aktiviteter« — bestemmelser til sikring af investorbekyttelse — god forretningsskik ved ydelse af investeringsservice til kunder — forpligtelse til at foretage en egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering — kontraktmæssige konsekvenser af manglende overholdelse af denne forpligtelse — forbrugerkreditaftale — lån optaget i fremmed valuta — frigørelse og tilbagebetaling af lånet i national valuta — kontraktvilkår vedrørende vekselkursen)

(2016/C 038/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Ráckesvei Járásbíroság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banif Plus Bank Zrt

Sagsøgte: Márton Lantos og Mártonné Lantos

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og direktiv 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, skal med forbehold for den forelæggende rets efterprøvelse fortolkes således, at visse valutatransaktioner, der gennemføres af et kreditinstitut i henhold til vilkårene i en låneaftale i fremmed valuta såsom den i hovedsagen omhandlede, der består i at fastsætte lånebeløbet på grundlag af købskursen for valutaen, der anvendes i forbindelse med udbetalingen af lånet, og at fastsætte størrelsen på de månedlige ydelser på grundlag af salgskursen for valutaen, der anvendes i forbindelse med beregningen af hver månedlig ydelse, ikke udgør en investeringsservice eller -aktivitet i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. november 2015 — Verein für Konsumenteninformation mod A1 Telekom Austria AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-326/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2002/22/EF — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — brugerrettigheder — abonnenters ret til at opsige deres kontrakt uden strafgebyr — ændring af taksterne, der fremgår af kontraktbetingelserne — forhøjelse af taksten ved stigning i forbrugerpriserne)

(2016/C 038/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: A1 Telekom Austria AG

Konklusion

Artikel 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at en ændring af taksterne for en levering af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som finder sted i medfør af en bestemmelse om tilpasning af taksterne, der er indeholdt i de almindelige forretningsbetingelser, som anvendes af en virksomhed, der udbyder disse tjenester, hvilken bestemmelse foreskriver, at en sådan tilpasning sker ud fra et objektivt forbrugerindeks udarbejdet af en offentlig institution, udgør ikke en »ændring i kontraktbetingelserne« som omhandlet i denne bestemmelse, der giver abonnenten ret til at opsige sin kontrakt uden strafgebyr.

(¹) EUT C 339 af 29.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. december 2015 — Quenon K. SPRL mod Beobank SA, tidligere Citibank Belgium SA og Metlife Insurance SA, tidligere Citilife SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-338/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — artikel 17, stk. 2 — agenturgiverens opsigelse af agenturkontrakten — godtgørelse til agenten — forbud mod kumulering af ordningerne om kundegodtgørelse og skadeserstatning — agentens ret til erstatning som supplement til kundegodtgørelsen — betingelser)

(2016/C 038/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Quenon K. SPRL

Sagsøgte: Beobank SA, tidligere Citibank Belgium SA og Metlife Insurance SA, tidligere Citilife SA

Konklusion

1) Artikel 17, stk. 2, i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse, der fastsætter, at handelsagenten ved kontraktens ophør har ret til både en kundegodtgørelse, der er begrænset til maksimum et års vederlag, og en supplerende skadeserstatning, såfremt godtgørelsen ikke dækker hele det faktisk lidte tab, for så vidt som en sådan bestemmelse ikke fører til, at agenten opnår en dobbelt erstatning for provisionstab efter kontraktens opsigelse.

- 2) Artikel 17, stk. 2, litra c), i direktiv 86/653 skal fortolkes således, at ydelse af skadeserstatning ikke er betinget af, at det godtgøres, at der foreligger en ansvarspådragende adfærd, der kan tilregnes agenturgiveren, og at der er en årsagssammenhæng mellem denne adfærd og det påståede tab, men kræver, at det påståede tab er et særskilt tab i forhold til det tab, der erstattes ved kundegodtgørelsen.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. november 2015 — SIA »Maxima Latvija« mod Konkurences padome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-345/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101, stk. 1, TEUF — anvendelsen af tilsvarende nationale bestemmelser — Domstolens kompetence — begrebet »aftale, som har til formål at begrænse konkurrencen« — erhvervslejekontrakter — indkøbscentre — referencelejers ret til at modsætte sig, at udlejer udlejer erhvervslokaler til tredjemand)

(2016/C 038/10)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Maxima Latvija«

Sagsøgt: Konkurences padome

Konklusion

- 1) Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at den omstændighed alene, at en erhvervslejekontrakt vedrørende leje af et stort supermarked, der er beliggende i et indkøbscenter, indeholder en bestemmelse, der giver lejereren ret til at modsætte sig, at udlejer i dette center udlejer erhvervslokaler til andre lejere, ikke indebærer, at denne kontrakt har til formål at begrænse konkurrencen som omhandlet i denne bestemmelse.
- 2) Erhvervslejekontrakter som de i hovedsagen omhandlede, med hensyn til hvilke det efter en dybtgående analyse af den økonomiske og retlige sammenhæng, hvori de indgår, og af de særlige kendetegn ved referencemarkedet konstateres, at de i væsentligt omfang bidrager til en eventuel afskærmning af dette marked, kan anses for at udgøre aftaler, som har »til følge« at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF. I hvilket omfang hver kontrakt bidrager til denne afskærmning, afhænger bl.a. af aftaleparternes position på markedet og af kontraktens varighed.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 22.9.2014.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 26. november 2015 — SC Total Waste Recycling SRL mod Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-487/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — overførsler — forordning (EF) nr. 1013/2006 — overførsler inden for Den Europæiske Union — et andet indgangssted end det, der er fastlagt i anmeldelsen og det forudgående samtykke — vigtig ændring af detaljerne vedrørende en overførsel af affald — ulovlig overførsel — den administrative bødes proportionalitet)

(2016/C 038/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Total Waste Recycling SRL

Sagsøgt: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 669/2008 af 15. juli 2008, skal fortolkes således, at overførsel til transitlandet af affald som det, der er omhandlet i bilag IV til forordningen, via et andet grænseovergangssted end det, der er specificeret i anmeldelsesformularen, som har været genstand for et samtykke fra de kompetente myndigheder, skal anses for at være en vigtig ændring af detaljerne og/eller betingelserne for den overførsel, der har fået samtykke, således at den omstændighed, at de kompetente myndigheder ikke er blevet underrettet om denne ændring, har den konsekvens, at affaldsoverførslen er ulovlig, idet den er foretaget »på en måde, der ikke er klart specificeret i anmeldelses[formularen]« som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 2, nr. 35), litra d).
- 2) Artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006, som ændret ved forordning (EF) nr. 669/2008, hvorefter de af medlemsstaterne anvendte sanktioner i tilfælde af overtrædelse af forordningens bestemmelser skal være forholdsmæssige, skal fortolkes således, at en bøde, der sanktionerer overførsel til transitlandet af affald som det, der er omhandlet i bilag IV til den nævnte forordning, via et andet grænseovergangssted end det, der er specificeret i den anmeldelsesformular, der har været genstand for et samtykke fra de kompetente myndigheder, hvor grundbeløbet for denne bøde svarer til det, der anvendes i tilfælde af overtrædelse af forpligtelsen til at opnå samtykke og foretage en forudgående skriftlig anmeldelse, alene kan anses for at være forholdsmæssig i forhold til overtrædelsen, såfremt de omstændigheder, der karakteriserer den begåede overtrædelse, gør det muligt at fastslå, at der er tale om overtrædelser af en tilsvarende grovhed. Det tilkommer den nationale ret under hensyntagen til de samlede faktiske og retlige omstændigheder i den sag, der er forelagt for den, herunder navnlig de risici på området for beskyttelse af miljøet og folkesundheden, som kan være en følge af overtrædelsen, at undersøge, om sanktionsbeløbet overskrider grænsen for, hvad der er nødvendigt for gennemførelsen af de formål, der består i at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. november 2015 — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) mod Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL og Fondo de Garantía Salarial (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien)

(Sag C-509/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23/EF — artikel 1, stk. 1 — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — erhververens forpligtelse til at overtage arbejdstagerne — offentligretlig virksomhed med ansvar for en offentlig tjenesteydelse — en anden virksomheds levering af tjenesteydelsen i medfør af en kontrakt om forvaltning af offentlige tjenesteydelser — beslutning om ikke at forlænge denne kontrakt efter udløbet — bevarelse af identiteten som økonomisk enhed — aktivitet, hvor materiellet udgør den væsentligste del af aktiviteten — ingen overtagelse af personalet)

(2016/C 038/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Sagsøgte: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL og Fondo de Garantía Salarial

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at direktivets anvendelsesområde omfatter en situation, hvor en offentligretlig virksomhed, der har ansvaret for en økonomisk aktivitet bestående i håndtering af intermodale transportenheder, gennem en kontrakt om forvaltning af offentlige tjenesteydelser betror udøvelsen af denne aktivitet til en anden virksomhed ved samtidig at stille den nødvendige infrastruktur og det nødvendige materiel, som den ejer, til rådighed for denne anden virksomhed, og derefter med den begrundelse, at den fremover selv vil udøve aktiviteten med sit eget personale, beslutter at bringe denne kontrakt til ophør uden at overtage sidstnævnte virksomheds personale.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2015.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. november 2015 — Hauptzollamt Frankfurt am Main mod Duval GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-44/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — position 9025 — begrebet »termometer« — indikatorer for udsættelse for en forud fastsat aktiveringstemperatur)

(2016/C 038/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Sagsøgt: Duval GmbH & Co. KG

Konklusion

Pos. 9025 i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006, skal fortolkes således, at den omfatter rumtemperaturmålere i papir, som i givet fald er dækket af en plastikfolie, og som ligesom de i hovedsagen omhandlede produkter ved en irreversibel farveændring og uden mulighed for efterfølgende at anvende den på ny viser, om en eller flere grænsetemperaturer er nået.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. december 2015 — PP Nature-Balance Lizenz GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-82/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — artikel 31 og 116 — Kommissionens afgørelse, hvorved medlemsstaterne blev pålagt at tilbagekalde og ændre nationale markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler, der indeholder det aktive stof »tolperison«)

(2016/C 038/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (ved Rechtsanwalt M. Ambrosius)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B.-R. Killmann, A. Sipos og M. Šimerdová, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) PP Nature-Balance Lizenz GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. oktober 2015 — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute og Ministero dello Sviluppo economico mod Ediltecnica SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-592/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — artikel 191, stk. 2, TEUF — direktiv 2004/35/EF — miljøansvar — national lovgivning, der ikke giver myndighederne adgang til at pålægge ejere af forurenede arealer, som ikke har medvirket til den pågældende forurening, at gennemføre foranstaltninger til forebyggelse og afhjælpning, og som kun fastsætter en forpligtelse til at godtgøre udgifterne til de af myndighederne gennemførte indgreb — forenelighed med princippet om, at forurenere betaler, forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og indgreb over for miljøska­der fortrinsvis ved kilden)

(2016/C 038/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute og Ministero dello Sviluppo economico

Sagsøgt: Ediltecnica SpA

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøska­der skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter den kompetente myndighed — såfremt det ikke er muligt at fastslå, hvem der er ansvarlig for forureningen af et areal, eller at pålægge den ansvarlige at iværksætte afhjælpende foranstaltninger — ikke kan pålægge ejeren af dette areal, som ikke er ansvarlig for forureningen, at gennemføre foranstaltninger til forebyggelse og afhjælpning, idet denne kun er forpligtet til at godtgøre udgifterne til de af myndighederne gennemførte indgreb, begrænset til ejendommens markedsværdi efter gennemførelsen af disse indgreb.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. oktober 2015 — Tamoil Italia SpA mod Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-156/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — artikel 191, stk. 2, TEUF — direktiv 2004/35/EF — miljøansvar — national lovgivning, der ikke giver myndighederne adgang til at pålægge ejere af forurenede arealer, som ikke har medvirket til den pågældende forurening, at gennemføre foranstaltninger til forebyggelse og afhjælpning, og som kun fastsætter en forpligtelse til at godtgøre udgifterne til de af myndighederne gennemførte indgreb — forenelighed med princippet om, at forurenere betaler, forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og indgreb over for miljøska­der fortrinsvis ved kilden)

(2016/C 038/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tamoil Italia SpA

Sagsøgt: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Procesdeltagere: Provincia di Venezia, Comune di Venezia og Regione Veneto

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter den kompetente myndighed — såfremt det ikke er muligt at fastslå, hvem der er ansvarlig for forureningen af et areal, eller at pålægge den ansvarlige at iværksætte afhjælpende foranstaltninger — ikke kan pålægge ejeren af dette areal, som ikke er ansvarlig for forureningen, at gennemføre foranstaltninger til forebyggelse og afhjælpning, idet denne kun er forpligtet til at godtgøre udgifterne til de af myndighederne gennemførte indgreb, begrænset til ejendommens markedsværdi efter gennemførelsen af disse indgreb.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 24.6.2014.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 30. september 2015 — Jácint Gábor Balogh mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-424/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 213 og 214 — manglende anmeldelse af påbegyndelsen af en virksomhed — fritagelse for små virksomheder — sanktion)

(2016/C 038/17)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jácint Gábor Balogh

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Konklusion

- 1) Artikel 213, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der pålægger en afgiftspligtig person at anmelde påbegyndelsen af en økonomisk virksomhed, når indtægten fra denne virksomhed ikke overstiger tærsklen for fritagelse for små virksomheder, og den afgiftspligtige person ikke har til hensigt at udøve momspligtig virksomhed.
- 2) EU-retten skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en administrativ bøde sanktionerer en afgiftspligtig persons manglende overholdelse af sin pligt til at anmelde påbegyndelsen af en økonomisk virksomhed, når indtægten fra denne virksomhed ikke overstiger tærsklen for fritagelse for små virksomheder. Det tilkommer den forelæggende ret i hovedsagen at bedømme, om den pålagte sanktion er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ EUT C 439 af 8.12.2014.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 6. oktober 2015 — Ford Motor Company mod Wheeltrims srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Torino — Italien)

(Sag C-500/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — mønstre — direktiv 98/71/EF — artikel 14 — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 110 — »reparationsklausul« — tredjemands brug af et varemærke uden indehaverens samtykke for reservedele eller tilbehør til motorkøretøjer, der er af samme art som de varer, for hvilke varemærket er registreret)

(2016/C 038/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ford Motor Company

Sagsøgt: Wheeltrims srl

Konklusion

Artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre og artikel 110 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design skal fortolkes således, at de ikke som undtagelse til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker og Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker tillader en producent af reservedele og tilbehør til motorkøretøjer, såsom hjulkapsler, at påføre sine produkter et tegn, som er identisk med et varemærke, der bl. a. er registreret for sådanne produkter af en producent af motorkøretøjer, uden den pågældende producents samtykke, med den begrundelse, at den brug, der således er gjort af varemærket, udgør den eneste måde, hvorpå det omhandlede køretøj kan repareres med henblik på at genetablere det sammensatte produkts oprindelige udseende.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. oktober 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mod Europa-Kommissionen, Kongeriget Nederlandene og Nederlandse Zuivelorganisatie

(Sag C-517/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — landbrug — forordning (EF) nr. 510/2006 — register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser — registrering af betegnelsen »Edam Holland« — producenters anvendelse af navnet »edam« — manglende søgsmålsinteresse)

(2016/C 038/19)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (ved Rechtsanwälte M. Loschelder og V. Schoene)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Schima, J. Guillem Carrau og G. von Rintelen, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved B. Koopman og M. Bulterman, som befuldmægtigede) og Nederlandse Zuivelorganisatie (ved advocaten P. van Ginneken og G. Béquet)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Nederlandene og Nederlandse Zuivelorganisatie bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2015.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. oktober 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mod Europa-Kommissionen, Kongeriget Nederlandene og Nederlandse Zuivelorganisatie

(Sag C-519/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — landbrug — forordning (EF) nr. 510/2006 — registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser — registrering af betegnelsen »Gouda Holland« — erhvervsdrivende, der anvender betegnelsen »gouda« — manglende søgsmålsinteresse)

(2016/C 038/20)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (ved Rechtsanwälte M. Loschelder og V. Schoene)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Schima, J. Guillem Carrau og G. von Rintelen, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman og B. Koopman, som befuldmægtigede) og Nederlandse Zuivelorganisatie (ved advocaten P. van Ginneken og G. Béquet)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Nederlandene og Nederlandse Zuivelorganisatie bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 19.1.2015.

Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 22. oktober 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-530/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — græske kasinoer — ordning, der pålægger en afgift på 80 % på entrépriser med forskellige beløb — beslutning, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked — begrebet »statsstøtte« — fordel — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2016/C 038/21)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og P.J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Den Helleniske Republik (ved K. Boskovits og P. Mylonopoulos, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2015.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 1. december 2015 — Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd og Georgiadis Trucking (Private) Ltd mod Rådet for den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-545/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — erstatningssøgsmål — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Zimbabwe — den berørtes fjernelse fra listen over omhandlede personer og enheder — erstatning for det tab, der angiveligt er lidt)

(2016/C 038/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd og Georgiadis Trucking (Private) Ltd (ved H. Mercer, QC, og barrister I. Quirk)

De andre parter i appelsagen: Rådet for den Europæiske Union (ved G. Étienne og B. Driessen, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved S. Bartelt og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd og Georgiadis Trucking (Private) Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for den Europæiske Union og Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 21. september 2015 — La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL mod Europa-Kommissionen

(Sag C-1/15 SA) ⁽¹⁾

(Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg hos Europa-Kommissionen)

(2016/C 038/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (ved advokat J.-Y. Steyt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Aresu, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Begæringen afvises.
- 2) La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 29. september 2015 — ANKO AE Antiprosopeion og Emporiou kai Viomichanias mod Europa-Kommissionen

(Sag C-2/15 SA) ⁽¹⁾

(Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg hos Europa-Kommissionen)

(2016/C 038/24)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO AE Antiprosopeion og Emporiou kai Viomichanias (ved dikigoros S. Paliou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og R. Lyal, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Begæringen afvises.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. november 2015 — Dumitru Tarcău og Ileana Tarcău mod Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Oradea — Rumænien)

(Sag C-74/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 1, stk. 1 og 2, litra b) — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — kautionsaftaler og garantiaftaler med sikkerhed i fast ejendom, der indgås med et realkreditinstitut af fysiske personer, der ikke handler som led i deres erhverv, og som ikke har nogen funktionel forbindelse med det erhvervsdrivende selskab, de stiller sig som garanter for)

(2016/C 038/25)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Dumitru Tarcău og Ileana Tarcău

Sagsøgte: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare, Cristian Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, under likvidation og SC Crisco SRL

Konklusion

Artikel 1, stk. 1 og 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at direktivet kan finde anvendelse på en garantiaftale med sikkerhed i fast ejendom eller en kautionsaftale indgået mellem en fysisk person og et kreditinstitut med henblik på at garantere opfyldelse af de forpligtelser, som et erhvervsdrivende selskab har påtaget sig over for kreditinstituttet i forbindelse med en kreditaftale, når denne fysiske person ikke har handlet som led i sit erhverv og ikke har nogen funktionel forbindelse med det pågældende selskab.

(¹) EUT C 171 af 26.5.2015.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 21. oktober 2015 — Kovožber s. r. o. mod Daňový úrad Košice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Košiciach — Slovakiet)

(Sag C-120/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 183 — tilbagebetaling af overskydende moms — national lovgivning, hvorefter der først beregnes morarenter i forbindelse med tilbagebetaling af overskydende moms efter udløbet af en frist på ti dage efter afslutning af en skattekontrol)

(2016/C 038/26)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Košiciach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kovožber s. r. o.

Sagsøgt: Daňový úrad Košice

Konklusion

Artikel 183, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der først beregnes morarenter i forbindelse med tilbagebetaling af overskydende merværdiafgift efter udløbet af en frist på ti dage efter afslutning af skattekontrollen.

(¹) EUT C 213 af 29.6.2015.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 17. november 2015 — María Pilar Plaza Bravo mod Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien)

(Sag C-137/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direktiv 79/7/EØF — artikel 4, stk. 1 — ligebehandling af mandlige og kvindelige arbejdstagere — deltidsansatte, som hovedsageligt er kvinder — national lovgivning, hvori er fastsat en maksimal arbejdsløshedsunderstøttelse — lovgivning, der ved beregningen af dette beløb benytter forholdet mellem de berørte deltidsansattes arbejdstid og de fuldtidsansattes arbejdstid)

(2016/C 038/27)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: María Pilar Plaza Bravo

Sagsøgt: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring er ikke — under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede — til hinder for en national retsforskrift, hvorefter en deltidskoefficient svarende til den procentdel, som deltidsarbejdet udgør af en sammenlignelig fuldtidsansats arbejde, finder anvendelse på det maksimale beløb for arbejdsløshedsydelse, der er fastsat ved lov, med henblik på beregning af omfanget af den arbejdsløshedsydelse ved fuldstændig arbejdsløshed, der skal udbetales som følge af tabet af en deltidsansættelse, som var den eneste beskæftigelse.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 1.6.2015.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 23. oktober 2015 — Cruz & Companhia Lda mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal)

(Sag C-152/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — landbrug — fælles markedsordning — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 4, stk. 1, og artikel 13 — forordning (EØF) nr. 2220/85 — artikel 19, stk. 1, litra a) — betingelser for frigivelse af sikkerheden, der er stillet for tilbagebetaling af forudbetalingen — betingelser for udbetalingen af restitutionen — sund og sædvanlig handelskvalitet af de eksporterede produkter — hensyntagen ved udbetalingen af restitutionen til de forhold, der er fastlagt af de kompetente myndigheder som følge af en kontrol gennemført, efter at eksporten er foretaget og efter toldangivelsen af de pågældende produkter — fortolkning af dom Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432))

(2016/C 038/28)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cruz & Companhia Lda

Sagsøgte: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuos CRL

Konklusion

Artikel 19, stk. 1, litra a), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3403/93 af 10. december 1993, skal fortolkes således, at den af eksportøren stillede sikkerhed for tilbagebetaling af en forudbetalt eksportrestitution kan frigives, når det fastslås som følge af en kontrol, der gennemføres, efter at eksporten faktisk er foretaget og efter toldangivelsen af de pågældende produkter, at en af de andre betingelser for udbetaling af denne restitution, bl.a. betingelsen vedrørende sund og sædvanlig handelskvalitet af de eksporterede produkter, som fremgår af artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/94 af 26. juli 1994, ikke er opfyldt.

(¹) EUT C 205 af 22.6.2015.

**Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 25. september 2015 — Openbaar Ministerie mod A
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)**

(Sag C-463/15 PPU) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — den præjudicielle hasteprocedure — artikel 99 i Domstolens procesreglement — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre — artikel 2, stk. 4, og artikel 4, nr. 1) — betingelser for fuldbyrdelse — national strafferet, der som betingelse for fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, foruden dobbelt strafbarhed, stiller krav om, at det strafbare forhold er strafbart med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tolv måneder efter den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning)

(2016/C 038/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgt: A

Konklusion

Artikel 2, stk. 4, og artikel 4, nr. 1), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at overgivelsen på grundlag af en europæisk arrestordre i den fuldbyrdende medlemsstat ikke blot er betinget af, at det forhold, for hvilket denne arrestordre er udstedt, udgør en lovovertrædelse efter denne medlemsstats lovgivning, men også er betinget af, at forholdet efter denne lovgivning kan straffes med en frihedsstraf på en maksimal varighed af mindst tolv måneder.

(¹) EUT C 363 af 3.11.2015.

Appel iværksat pr. telefax den 26. januar 2015 af Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 25. november 2014 i sag T-556/13 — Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-29/15 P)

(2016/C 038/30)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. (ved Rechtsanwalt T. Schulte-Beckhausen)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den Europæiske Unions Domstol (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 3. december 2015 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. oktober 2015 — J. J. de Lange mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-548/15)

(2016/C 038/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J. J. de Lange

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 3 i Rådets direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at den finder anvendelse på en skattefordel i en skattelovgivning, hvorefter udgifter til uddannelse på visse betingelser kan fratrækkes i den skattepligtige indkomst?

Såfremt det første præjudicielle besvares benægtende:

2) Skal princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder som almindeligt EU-retligt princip anvendes på en skattefordel, hvorefter udgifter til uddannelse kun kan fratrækkes på visse betingelser, også i det tilfælde hvor denne skattefordel falder uden for det materielle anvendelsesområde for direktiv 2000/78/EF, og denne ordning ikke gennemfører EU-ret?

Såfremt det første eller det andet præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

3) a) Kan en ulige behandling i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder som almindeligt EU-retligt princip begrundes på en måde, som er omhandlet i artikel 6 i direktiv 2000/78/EF?

- b) Hvis dette ikke er tilfældet, hvilke kriterier gælder da ved anvendelsen af dette princip eller for begrundelsen af en sondring på grund af alder?
- 4) a) Skal artikel 6 i direktiv 2000/78/EF og/eller princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder fortolkes således, at en ulige behandling på grund af alder kan begrundes, når begrundelsen for den ulige behandling kun vedrører en del af de tilfælde, der omfattes af sondringen på grund af alder?
- b) Kan sondringen på grund af alder begrundes med lovgivers opfattelse, hvorefter en skattefordel ikke behøver at være til rådighed efter en bestemt alder, fordi de personer, der gør krav herpå, har et »selvstændigt ansvar« for at nå det med skattefordelen tilstræbte mål?

⁽¹⁾ EUT L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Craiova (Rumænien) den 28. oktober 2015 — Fondul Proprietatea SA mod Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

(Sag C-556/15)

(2016/C 038/32)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Craiova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fondul Proprietatea SA

Sagsøgt: Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 107 TEUF fortolkes således, at deltagelsen af selskabet Complexul Energetic Oltenia SA i selskabskapitalen i projektselskabet Hidro Tarnița SA, hvis formål er opførelsen og driften af vandkraftanlægget Tarnița-Lăpuștești, udgør statsstøtte til producenter af vind- og solkraft henset til, at projektets erklærede formål er at sikre optimale betingelser for installation af en højere effekt i kraftværk, som producerer disse energiformer? Med andre ord: (i) Er der tale om en foranstaltning, som er finansieret af staten eller ved hjælp af statsmidler, (ii) har selektiv karakter og (iii) kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne?
- 2) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, var denne statsstøtte da anmeldelsespligtig i medfør af artikel 108, stk. 3, TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 3. november 2015 — Onix Asigurări SA mod Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

(Sag C-559/15)

(2016/C 038/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Onix Asigurări SA

Sagsøgt: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Præjudicielt spørgsmål

Er fællesskabsretten, og navnlig artikel 40, stk. 6, i direktiv 92/49/EØF⁽¹⁾, punkt 5 i Kommissionens fortolkningsmeddelelse 2000/C/43/03 og det fællesskabsretlige princip om kontrol i hjemlandet (*home country control*), til hinder for en fortolkning (som den, der er anlagt i artikel 193, stk. 4, i lov om privatforsikringer, godkendt ved lovdekret nr. 209 af 7.9.2005, og som stadfæstet af den forelæggende ret), hvorefter tilsynsmyndigheden i værtslandet for et forsikringselskab, der driver virksomhed efter reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, i nødstilfælde og af hensyn til beskyttelse af interesserne hos forsikringstagerne og personer, der er berettiget til forsikringsydelse, kan træffe forbudsforanstaltninger, og i særdeleshed forbud mod indgåelse af nye aftaler på værtslandets område, såfremt denne myndighed efter en skønsmæssig vurdering fastslår, at en subjektiv betingelse for at opnå tilladelse til udøvelse af forsikringsvirksomhed, navnlig kravet om omdømme, ikke eller ikke længere er opfyldt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/49/EØF af 18.6.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 30. oktober 2015 — Europa Way Srl og Persidera SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni m.fl.

(Sag C-560/15)

(2016/C 038/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Europa Way Srl og Persidera SpA

Sagsøgte: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør det anfægtede lovgivningsindgreb og de gennemførelsesretsakter, som følger heraf, en tilsidesættelse af de regler, hvorefter tilsyn med tv-markedet tilkommer en uafhængig administrativ myndighed (artikel 3 og 8 i direktiv 2002/21/EF⁽¹⁾ (rammedirektivet), som ændret ved direktiv 2009/140/EF⁽²⁾)?
- 2) Udgør det anfægtede lovgivningsindgreb og de gennemførelsesretsakter, som følger heraf, en tilsidesættelse af de bestemmelser (artikel 7 i direktiv 2002/20/EF⁽³⁾ (tilladelsesdirektivet), og artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)), hvorefter den uafhængige nationale tilsynsmyndighed for sektoren først skal gennemføre en offentlig høring?
- 3) Er EU-retten, og navnlig artikel 56 TEUF, artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), artikel 3, 5 og 7 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), artikel 2 og 4 i direktiv 2002/77/EF⁽⁴⁾ (konkurrencedirektivet), princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om alsidig information, til hinder for annullation af en såkaldt *beauty contest-procedure* — der blev afholdt med henblik på inden for ordningen om tildeling af digitale tv-frekvenser at afhjælpe ulovlig udelukkelse af operatører på markedet og muliggøre adgang for mindre operatører — og erstatning heraf med en anden udbudsprocedure mod vederlag, hvori deltagerne skulle opfylde krav og forpligtelser, som tidligere ikke var blevet pålagt de veletablerede operatører (*incumbents*), hvilket gjorde konkurrencen byrdefuld og økonomisk inattraktiv?

- 4) Er EU-retten, og navnlig artikel 56 TEUF, artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), artikel 3, 5 og 7 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), artikel 2 og 4 i direktiv 2002/77/EF (konkurrencedirektivet), artikel 258 TEUF, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om alsidig information, til hinder for ændring af den nationale frekvensplan i form af reduktion af antallet af nationale net fra 25 til 22 (idet de veletablerede operatører kunne fastholde samme tilgængelighed af multiplexer), reduktion af antallet af udbudsprocedurernes partier til 3 multiplexer og tildeling af frekvenser i VHF-III-båndet, hvor risikoen for interferenser er stor?
- 5) Er den beslutning om annullation af den såkaldte *beauty contest*-procedure, hvorefter appellanterne — der tidligere havde fået adgang til at deltage i udbudsproceduren uden vederlag — ikke kunne regne med at få tildelt nogle af udbudsprocedurernes partier, forenelig med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, som udarbejdet i Domstolens praksis?
- 6) Er vedtagelsen af en bestemmelse såsom artikel 3d i lovdekret nr. 16/2012, som ikke er i overensstemmelse med radio- og tv-markedets specifikke egenskaber, forenelig med de EU-retlige bestemmelser om tildeling af brugsrettigheder til frekvenser (artikel 8 og 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), artikel 5 og 7 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) og artikel 2 og 4 i direktiv 2002/77/EF (konkurrencedirektivet)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25.11.2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EUT L 337, s. 37).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, s. 21).

⁽⁴⁾ Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16.9.2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 249, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 4. november 2015 — Hans-Peter Ofenböck

(Sag C-565/15)

(2016/C 038/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hans-Peter Ofenböck

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis, herefter »direktiv 2005/29«⁽¹⁾) til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, som begrænser tankstationsindehaveres mulighed for at ændre priserne på brændstof i tidsmæssig henseende på en sådan måde, at det kun er tilladt én gang om dagen at fastsætte en højere salgspris?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 ikke uden videre skal besvares bekræftende, men det i overensstemmelse med Domstolens praksis ved undersøgelsen af lovligheden af en sådan begrænsning på grundlag af bestemmelserne i artikel 5-9 i direktiv 2005/29 afhænger af omstændighederne i den konkrete sag:

Hvilke forhold skal der tages hensyn til ved den undersøgelse, som det ifølge Domstolens dom i sag C-540/08 i det enkelte tilfælde er påkrævet at foretage af lovligheden af en sådan begrænsning på grundlag af bestemmelserne i artikel 5-9 i direktiv 2005/29, i forbindelse med en ordning, der begrænser muligheden for at forhøje forbrugerpriserne?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Stuttgart (Tyskland) den 5. november 2015 — Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. mod comtech GmbH

(Sag C-568/15)

(2016/C 038/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Sagsøgt: comtech GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder ⁽¹⁾ fortolkes således, at der for forbrugeren, hvis den erhvervsdrivende har en telefonlinje med henblik på at kunne blive kontaktet telefonisk i forbindelse med den indgåede aftale, ikke må opstå højere udgifter, end der ville være opstået for forbrugeren for et opkald på et almindeligt (geografisk) fastnet- eller mobiltelefonnummer?
- 2) Er artikel 21, stk. 1, i direktiv 2011/83/EU til hinder for en national bestemmelse, hvorefter forbrugeren i tilfælde, hvor den erhvervsdrivende med henblik på at kunne blive kontaktet telefonisk i forbindelse med den indgåede aftale har oprettet en servicetjeneste på et 0180-nummer, skal bære de udgifter, som teleudbyderen beregner for benyttelsen af denne tjeneste, også i tilfælde, hvor disse udgifter er højere end de udgifter, der ville være opstået for forbrugeren for et opkald til et almindeligt (geografisk) fastnet- eller mobiltelefonnummer?

Er direktivets artikel 21, stk. 1, i det mindste ikke til hinder for en sådan national bestemmelse i tilfælde, hvor teleudbyderen ikke videregiver nogen del af den betaling, som han afkræver forbrugeren for kontakten på 0180-nummeret, til den erhvervsdrivende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304, s. 64).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. november 2015 — X, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-569/15)

(2016/C 038/37)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal afsnit II i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en i Nederlandene bosat arbejdstager, der sædvanligvis udøver sin beskæftigelse i Nederlandene, og som i tre måneder har taget ubetalt ferie, må anses for stadig (også) at have lønnet beskæftigelse i Nederlandene i denne periode, såfremt (i) tjenesteforholdet opretholdes i denne periode, og (ii) denne periode i henhold til den nederlandske arbejdsløshedslov betragtes som en periode med lønnet beskæftigelse?
- 2) a. Hvilken lovgivning skal finde anvendelse i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71, såfremt denne arbejdstager i den ubetalte ferie har lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat?
- 2) b. Er det herved af betydning, at arbejdstageren to gange i det følgende år, og derefter i de tre følgende år én gang årligt, i en periode på cirka en til to uger havde lønnet beskæftigelse i denne anden medlemsstat, uden at der i Nederlandene var tale om ubetalt ferie?

⁽¹⁾ Rådets forordning af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. november 2015 — X, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-570/15)

(2016/C 038/38)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Efter hvilket eller hvilke kriterier skal det afgøres, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾, i det tilfælde, hvor der er tale om en arbejdstager, der bor i Belgien, og som i det omhandlede år har udført langt den største del af sin beskæftigelse for sin nederlandske arbejdsgiver i Nederlandene, og som derudover har udført 6,5 % af beskæftigelsen i Belgien, i hjemmet eller hos kunder, uden at der herved er tale om et fast arbejdsmønster, og uden at der er indgået aftaler med arbejdsgiveren om at udføre beskæftigelse i Belgien?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Liège (Belgien) den 9. november 2015 — État belge mod Oxycure Belgium SA

(Sag C-573/15)

(2016/C 038/39)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgt: Oxycure Belgium SA

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 98, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, sammenholdt med momsdirektivets bilag III, punkt 3 og 4, navnlig henset til neutralitetsprincippet, til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver en nedsat momssats ved iltbehandling med iltbeholdere, mens iltbehandling med iltkoncentrator pålægges den normale momssats?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Appel iværksat den 9. november 2015 af Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-584/14, INDITEX mod KHIM — ANSELL (ZARA)

(Sag C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) (ved abogada C. Duch Fonoll)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret, hvorved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) blev frifundet i en sag, der var anlagt af appellanten til prøvelse af afgørelse truffet den 19. maj 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1118/2013-2), ophæves, og som følge heraf annulleres den omtvistede afgørelse og den tidligere afgørelse truffet den 30. april 2013 af Harmoniseringskontorets annullationsafdeling, der gav medhold i begæringen om fortabelse af registrering nr. 112 755 af EF-varemærket ZARA for de i klasse 39 omfattede tjenesteydelser.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. I nærværende sag anfægtes ved seks appelanbringender det retsgrundlag, der er anført i den appellerede doms præmis 32-37.

2. Med det første appelanbringende anføres det, at Retten tilsidesatte artikel 65, stk. 3, i EF-varemærkeforordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, for så vidt som Retten i den appellerede doms præmis 37 overskred grænserne for den anlagte sag, da den rejste tvivl om selve brugen af varemærket ZARA nr. 112755 for tjenesteydelser i klasse 39, selv om dette var et uomtvistet spørgsmål, der ikke indgik i sagen.
3. Genstanden for klagen for appelkammeret begrænsede sig til en afgørelse af, om den brug, som Inditex foretog af varemærket ZARA i forbindelse med de tjenesteydelser vedrørende transport og distribution af varerne, som Inditex leverede til sine franchisetagere, kunne anses for at være offentlig brug eller ej i modsætning til privat brug inden for selve virksomheden og dermed, om der kunne siges, at foreligge reel brug af varemærket. Brugen i sig selv af varemærket ZARA for de tjenesteydelser vedrørende transport og distribution, som varemærkeindehaveren leverede, var ubestridt, og er ikke blevet diskuteret i selve administrationen.
4. Med det andet appelanbringende har Inditex anført, at Retten i den appellerede doms præmis 32 og 33 begik en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 51, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordning nr. 207/2009, da den forvekslede begrebet »forretningsmæssig integration« af den franchisetagende virksomhed, når denne omfattes af franchisegivers forretningsmetode, og begrebet »økonomiske integration« eller »økonomiske enhed« i betydningen af niveauet for den økonomiske afhængighed.
5. Retten lagde i den appellerede doms præmis 33 til grund, at den omstændighed, at Inditex' franchisetagere følger en forretningsmodel, hvorefter disse integreres forretningsmæssigt i franchisegivers forretningsmetode, indebærer, at disse franchisetagere mister deres karakter af uafhængige økonomiske enheder, dvs. deres karakter af tredjemænd, der står uden for franchisegivers interne organisation. Denne vurdering er ikke korrekt efter appellansens opfattelse, da den er retligt ubegrundet.
6. Med det tredje appelanbringende anføres det, at Retten i den appellerede doms præmis 33 fordrejede ordlyden af erklæringen på tro og love af 7. maj 2012 afgivet af Antonio Abril (bilag 4 i sagen), da den foretog en delvis kopiering af de erklæringer, som den pågældende faktisk havde afgivet, hvilket medførte, at Retten fortolkede det nævnte dokument ukorrekt, hvilket indvirkede på Rettens konklusion for så vidt angår en offentlig brug eller ej af varemærket ZARA.
7. Med det fjerde anbringende anføres det, at Retten foretog en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 51, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordning nr. 207/2009, idet den i den appellerede doms præmis 35 tilsidesatte reglerne om, at der ved vurderingen af den reelle brug af varemærket skal tages hensyn til alle de faktiske omstændigheder og andre omstændigheder, der er relevante med henblik på at afgøre den reelle forretningsmæssige udnyttelse. Det anføres konkret, at Retten afslog, at Inditex var til stede på markedet for tjenesteydelser for transport af varer med varemærket ZARA, idet Inditex ikke havde en tilstrækkelig stor omsætning baseret på tjenesteydelserne i klasse 39.
8. Retten afslog, at Inditex tilbyder transportydelser til tredjemænd uden for dennes økonomiske enhed, idet den er en virksomhed, der fremstiller og sælger modeartikler og ikke en transportvirksomhed. En sådan opfattelse hos Retten er efter appellansens mening ukorrekt og tilsidesætter Unionens retspraksis som anført i det dertil svarende anbringende.
9. Med det femte anbringende anfører Inditex, at Retten i den appellerede doms præmis 35 gengav ordlyden af erklæringen på tro og love af 7. maj 2012 afgivet af Antonio Abril urigtigt, idet den fortolkede de kvantitetsmæssige oplysninger i erklæringens punkt 18 som værende en godtgørelse af den reelle forretningsmæssige udnyttelse af det omtvistede varemærke for så vidt angår markedsføringen af varerne, når beløbene i dette dokument reelt alene henviser til de beløb, som Inditex har modtaget af sine franchisetagere for transportydelser, som Inditex har leveret til disse.
10. Endelig anføres det med det sjette anbringende, at der er sket en retlig fejl ved tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordning nr. 207/2009, sammenholdt med regel 22 i forordning nr. 2868/1995 ⁽²⁾, for så vidt som Retten i den appellerede doms præmis 36 krævede, at Inditex skulle føre et umuligt bevis (probatio diabólica), idet Retten afslog, at der skulle være blevet fremlagt beviser for omsætningen, fordi der ikke var blevet fremlagt fakturaer, og det til trods for, at Retten havde kendskab til, at Inditex ikke var i stand til at fremlægge sådanne fakturaer, da der var tale om dokumenter, der ikke eksisterede af de grunde, der er anført i den nævnte præmis.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgien) den 9. november 2015 — Johannes Van der Weegen og Anna Pot mod Belgische Staat

(Sag C-580/15)

(2016/C 038/41)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Johannes Van der Weegen og Anna Pot

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 21, nr. 5), i WIB 1992, som affattet ved artikel 170 i lov af 25. april 2014 om forskellige bestemmelser, i strid med artikel 56 og 63 TEUF samt artikel 36 og 40 i EØS-aftalen, idet de omhandlede bestemmelser, selv om de gælder uden forskel for inden- og udenlandske tjenesteydere, kræver, at der skal opfyldes betingelser, der svarer til betingelserne i artikel 2 i KB/WIB 1992, som de facto er en særbestemmelse for det belgiske marked og udgør en alvorlig hindring for, at udenlandske tjenesteydere kan tilbyde deres tjenester i Belgien?

Sag anlagt den 12. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-583/15)

(2016/C 038/42)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik, idet den ikke har oprettet sit nationale elektroniske register over vejtransportvirksomheder ved at sammenkoble det med de andre medlemsstaters nationale elektroniske registre, har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 16, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 ⁽¹⁾ af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 1071/2009 fører hver medlemsstat et nationalt elektronisk register over vejtransportvirksomheder, der har fået vejtransporttilladelse af en kompetent national myndighed.

I dette stk. 1 bestemmes endvidere, at behandlingen af de data, registret indeholder, og navnlig af de grundlæggende data fastsat i artikel 16, stk. 2, sker under kontrol af den myndighed, som er udpeget hertil. Alle den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder har adgang til disse data.

Det fremgår imidlertid af den portugisiske stats besvarelse af den supplerende begrundede udtalelse, at de portugisiske myndigheder endnu ikke engang er nået til forståelse mellem de tre nationale myndigheder, der benytter systemet, Autoridade Nacional de Segurança Rodoviária, Autoridade para as Condições do Trabalho og Direção-Geral da Administração da Justiça.

Under disse omstændigheder står det ikke blot klart, at der ikke findes et nationalt register, idet de tre nationale myndigheders særlige registre fortsat eksisterer, men ligeledes at de pågældende data ikke er tilgængelige for den portugisiske stats kompetente myndigheder.

Den portugisiske stat har herved ikke opfyldt artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 1071/2009.

I henhold til artikel 16, stk. 5, i forordning nr. 1071/2009 skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de nationale elektroniske registre er sammenkoblede og tilgængelige i hele Unionen.

Henset til, at den ikke engang havde et nationalt register, er der ingen tvivl om, at de portugisiske myndigheder ikke traf de nødvendige foranstaltninger til at sammenkoble sit nationale register med de andre nationale registre.

Den portugisiske stat har herved ikke opfyldt artikel 16, stk. 5, i forordning nr. 1071/2009.

⁽¹⁾ EUT L 300, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal administratif de Melun (Frankrig) den 11. november 2015 — Glencore Céréales France mod Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Sag C-584/15)

(2016/C 038/43)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Melun

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Glencore Céréales France

Sagsøgt: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan det af ordlyden af afgørelsen af 9. marts 2012 i sag C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung mod Pfeifer & Langen KG udledes, at artikel 3 i forordning nr. 2988/95 ⁽¹⁾, hvorved der fastsættes en fællesskabsretlig forældelsesordning, finder anvendelse på foranstaltninger vedrørende betaling af renter, der skyldes i henhold til artikel 52 i forordning (EF) nr. 800/1999 ⁽²⁾ og artikel 5a i forordning (EF) nr. 770/96 ⁽³⁾?
- 2) Skal kravet på renter betragtes som en følge af en »vedvarende eller gentagen« uregelmæssighed, der ophører på det tidspunkt, hvor hovedfordringen betales, således at forældelsesfristen for disse først regnes fra dette tidspunkt?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, skal forældelsesfristen da regnes fra det tidspunkt, hvor den uregelmæssighed, der begrundede hovedfordringen, fandt sted, eller kan den først regnes fra den dag, hvor støtten blev betalt eller sikkerheden blev frigivet, svarende til det tidspunkt, fra hvilket de nævnte renter beregnes?

- 4) Må det antages, at enhver handling, hvorved forældelsesfristen afbrydes for så vidt angår hovedfordringen i relation til anvendelsen af forældelsesreglerne i forordning nr. 2988/95, ligeledes afbryder forældelsesfristen for så vidt angår renterne, selv om disse ikke er nævnt i de handlinger, der afbrød forældelsesfristen for hovedfordringen?
- 5) Indtræder der forældelse, når den maksimale frist, der fremgår af artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning nr. 2988/95, er udløbet, såfremt betalingsorganet inden for denne frist kræver den uberettiget udbetalte støtte tilbagebetalt uden samtidig at kræve, at der betales renter?
- 6) Kan den almindelige forældelsesfrist på fem år, der i henhold til lov nr. 2008-561 af 17. juni 2008 blev indført i national ret ved artikel 2224 i code civil, for så vidt angår forældelse, der endnu ikke er indtrådt på datoen for lovens ikrafttræden, træde i stedet for forældelsesfristen på fire år i henhold til forordning nr. 2988/95 ved anvendelse af undtagelsen i forordningens artikel 3, stk. 3?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15.4.1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 102, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) af 26.4.1996, som ændret ved forordning (EØF) nr. 3002/92 om fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af og/eller bestemmelse for produkter fra intervention (EFT L 104, s. 13).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien)
den 12. november 2015 — Raffinerie Tirlemontoise SA mod État belge**

(Sag C-585/15)

(2016/C 038/44)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raffinerie Tirlemontoise SA

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, navnlig i lyset af dom af 27. september 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 og C-234/10, [EU: C:2012:591]), fortolkes således, at det med henblik på beregning af det gennemsnitlige tab for alle kategorier eksporteret sukker er nødvendigt at dele summen af de faktiske udgifter med summen af de eksporterede mængder, uanset om der reelt er betalt restitution for disse mængder eller ej?
- 2) Skal artikel 33, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker, navnlig i lyset af dom af 27. september 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 og C-234/10, [EU: C:2012:591]), fortolkes således, at de overførsler, der skal tages i betragtning (som kredit- og debitelementer) ved den samlede beregning af produktionsafgifterne, skal beregnes for alle kategorier eksporteret sukker ved at dele summen af de faktiske udgifter med summen af de faktisk eksporterede mængder, uanset om der reelt er betalt restitution for disse mængder eller ej?

3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er forordning nr. 2267/2000 ⁽²⁾ og nr. 1993/2001 ⁽³⁾ da ugyldige?

⁽¹⁾ EFT L 252, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2267/2000 af 12.10.2000 om fastsættelse for produktionsåret 1999/2000 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker (EFT L 259, s. 29).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1993/2001 af 11.10.2001 om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af produktionsafgifterne for sukker (EFT L 271, s. 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 1de Jerez de la Frontera (Spanien) den 16. november 2015 — Banco Santander, S.A. mod Cristobalina Sánchez López

(Sag C-598/15)

(2016/C 038/45)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco Santander, S.A.

Sagsøgt: Cristobalina Sánchez López

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i strid med de nævnte bestemmelser i direktivet (artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF) ⁽¹⁾ og dets formål, når nationale regler, der fastsætter en procedure som den i artikel 250, stk. 1, nr. 7), i den spanske civilproceslov (Ley de Enjuiciamiento Civil), der forpligter den nationale ret til at afsige en dom, hvorefter den tvangsrealiserede bolig overdrages til den person, der fik den tildelt under en udenretslig procedure med henblik på realisering af pantet, og i forbindelse med hvilken der i henhold til den gældende ordning i artikel 129 i den spanske lov om pant (Ley Hipotecaria) som affattet ved lov nr. 1/2000 af 8. januar 2000 og artikel 234 — 236-0 i pantebekendtgørelsen (Reglamento Hipotecario) som affattet ved kongeligt dekret nr. 290/1992, ikke giver mulighed for hverken at foretage en ex officio retlig efterprøvelse af, om der foreligger urimelige kontraktvilkår, eller at rekvisitus effektivt kan rejse indsigelse herom enten i forbindelse med den udenretslige realisering af pantet eller et uafhængigt søgsmål?
- 2) Er det i strid med de nævnte bestemmelser i direktivet og dets formål, når en regel som den femte overgangsbestemmelse (Disposición Transitoria Quinta) i lov nr. 1/2013, der alene tillader, at notaren udsætter en udenretslig procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom, der er indledt ved ikrafttrædelsen af lov nr. 1/2013, såfremt forbrugeren dokumenterer, at denne har anlagt et søgsmål med påstand om, at et af kontraktvilkårene i den aftale om lån mod pant i fast ejendom, der udgør grundlaget for det udenretslige salg eller fastsætter det skyldige beløb, der skal realiseres, er urimeligt, forudsat at dette uafhængige søgsmål er blevet anlagt af forbrugeren inden en måned efter offentliggørelsen af lov nr. 1/2013, uden at denne har modtaget en personlig forkyndelse af fristen og under forudsætning af, at der endnu ikke er sket overdragelse for en notar?
- 3) Skal de nævnte bestemmelser i direktivet, dets formål og forpligtelsen for de nationale retter til ex officio at undersøge urimeligheden af urimelige vilkår i forbrugerkontrakter, uden at forbrugeren behøver at anmode herom, fortolkes således, at de gør det muligt for den nationale ret i sager som den, der er fastsat i civilproceslovens artikel 250, stk. 1, nr. 7), eller i den procedure for »udenretsligt salg«, der er reguleret i artikel 129 i lov om pant, at undlade at anvende national ret, når denne ikke tillader en ex officio retlig efterprøvelse, henset til, at direktivets bestemmelser er klare, og at det i EUF-traktaten anføres, at de nationale domstole i verserende tvister om forbrugeraftaler er forpligtet til ex officio at efterprøve, om der foreligger urimelige kontraktvilkår?

- 4) Er det i strid med de nævnte bestemmelser i direktivet og dets formål, når en national regel som artikel 129 i lov om pant, i den affattelse, der følger af lov nr. 1/2013, der som det eneste effektive middel til beskyttelse af de forbrugerrettigheder, som direktivet fastsætter, og for så vidt angår procedurerne for udenretslig realisering af pant i fast ejendom over for forbrugere, fastsætter en enkelt mulighed for, at en notar kan gøre opmærksom på, at der foreligger urimelige kontraktvilkår, eller en mulighed for at rekvisitus, der som forbruger er blevet pålagt den udenretslige realisering af pant, anlægger et uafhængigt søgsmål, inden notaren har tildelt den tvangsrealiserede ejendom?
- 5) Er det i strid med de nævnte bestemmelser i direktivet og dets formål, når en national regel som artikel 129 i lov om pant, i den affattelse, der følger af lov nr. 1/2013, og pantebekendtgørelsens artikel 234-236 i den affattelse, der følger af kongeligt dekret nr. 290/1992, som indfører en procedure for udenretslig realisering af en aftale om et lån mod pant i fast ejendom, der er indgået mellem erhvervsdrivende og forbrugere, hvorefter der ikke er nogen mulighed for at foretage en ex officio retlig efterprøvelse af urimelige kontraktvilkår?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Appel iværksat den 16. november 2015 af Rumænien til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. september 2015 i sag T-784/14, Kommissionen mod Rumænien

(Sag C-599/15 P)

(2016/C 038/46)

Processprog: rumænsk

Parter

Appellant: Rumænien (ved R.-H. Radu, A. Buzoianu, E. Gane og M. Chicu, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— I. Appellen antages til realitetsbehandling, Rettens kendelse i sag T-784/14 ophæves i sin helhed, og der træffes på ny afgørelse i sag T-784/14, idet der gives medhold i annullationssøgsmålet, og skrivelse BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 af 19. september 2014 annulleres,

eller

subsidiært antages appellen til realitetsbehandling, Rettens kendelse i sag T-784/14 ophæves i sin helhed, sag T-784/14 hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, i den nye sag gives der medhold i annullationssøgsmålet og skrivelse BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 af 19. september 2014 annulleres.

— II. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Første anbringende — proceduren for Den Europæiske Unions Ret har været behæftet med processuelle mangler, der skader den rumænske stats interesser

Rumænien har gjort gældende, at kendelsen blev afsagt i strid med artikel 130, stk. 7, sammenholdt med artikel 130, stk. 8, i Rettens procesreglement.

Retten undersøgte ikke og begrundede ikke i tilstrækkelig grad spørgsmålet om, hvorvidt det var nødvendigt at behandle formalitetsindsigelsen i forbindelse med efterprøvelsen af sagens realitet.

Idet Retten fastslog, at der ikke forelå noget grundlag for at foretage en samlet efterprøvelse af formalitetsindsigelsen og sagens realitet, fastsatte den en retlig betalingsforpligtelse for Rumænien inden for rammerne af afgørelse 2007/436/EF, Euratom ⁽¹⁾ og forordning nr. 1150/2000 ⁽²⁾, idet den anførte, at den rumænske stat i henhold til disse bestemmelser er forpligtet til at acceptere og betale et beløb på 14 883,79 EUR i traditionelle egne indtægter.

Retten traf på grundlag af en analyse af betalingsforpligtelsens karakter og grundlaget herfor afgørelsen om sagens realitet, og handlede dermed i strid med dens beslutning om udelukkende at træffe afgørelse vedrørende formalitetsindsigelsen.

2. Andet anbringende — Den Europæiske Unions Rets tilsidesættelse af EU-retten

Rumænien har gjort gældende, at Den Europæiske Unions Ret fejlagtigt har kvalificeret karakteren af de forpligtelser, der blev tillagt Rumænien ved skrivelse BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 af 19. september 2014, og den har derved begået en retlig fejl, der påvirkede analysen af dens afgørelse vedrørende (i) vurderingen af Kommissionens kompetence og (ii) karakteren af den anfægtede skrivelse.

Subsidiært har Rumænien gjort gældende, at Den Europæiske Unions Ret har tilsidesat EU-retten og Domstolens retspraksis, idet den fastslog, at det påhviler medlemsstaterne selv at vurdere, om der foreligger et tab af traditionelle egne indtægter og en forpligtelse til at indbetale sådanne indtægter.

Rumænien har desuden anfægtet anvendeligheden af det foreløbige betalingssystem på den i sagen foreliggende situation og dermed Rettens bemærkninger i denne henseende.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 7.6.2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163, s. 17).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 17. november 2015 — J.N., den anden part: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-601/15)

(2016/C 038/47)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.N.

Den anden part: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (statssekretær for sikkerheds- og justitsspørgsmål)

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 8, stk. 3, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180, s. 96) gyldig i lyset af artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2007, C 303, s. 1)

(1) i den situation, hvor en tredjelandstatsborger i henhold til dette direktivs 8, stk. 3, litra e), er undergivet frihedsberøvelse og i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60) har ret til at forblive i en medlemsstat, indtil der er truffet afgørelse vedrørende hans asylansøgning i første instans, og

- (2) henset til forklaringen til chartret (EUT 2007, C 303, s. 2), hvorefter lovlige begrænsninger af rettighederne i artikel 6 ikke må være mere omfattende end dem, der er tilladt efter EMRK's artikel 5, litra f), og henset til den europæiske menneskerettighedsdomstols fortolkning af denne sidstnævnte bestemmelse i blandt andet dommen af 22. september 2015, Nabil m.fl. mod Ungarn, sag 62116/12, hvorefter frihedsberøvelse af en asylansøger er i strid med førnævnte artikel 5, stk. 1, litra f), såfremt frihedsberøvelsen ikke foretages med henblik på udsendelse?

**Appel iværksat den 15. november 2015 af Ana Pérez Gutiérrez til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-168/14, Pérez Gutiérrez mod Kommissionen**

(Sag C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Ana Pérez Gutiérrez (ved advokat J. Soler Puebla)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Rettens dom af 9. september 2015 ophæves, og sagen genoptages med henblik på afsigelse af en ny dom, hvoraf følgende fremgår:

- Det fastslås, at der foreligger et ulovligt indgreb i retten til respekt for ære, retten til et familiemæssigt privatliv og retten til eget billede som følge af anvendelsen uden samtykke af Patrick Johannes Jacquemyns billede, idet Europa-Kommissionen har indføjet hans fotografi i billedsamlingen over sundhedsadvarsler på tobaksvarer i Den Europæiske Union.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 181 104 EUR for tab af fortjeneste.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en cent (0,01 EUR) pr. tobakspakke eller tobaksvarer, der bærer billedet af Patrick Johannes Jacquemyns, idet det samlede beløb heraf fastsættes ved dom og på nuværende tidspunkt udgør **syvogtyve millioner, fem hundrede otteogfirs tusinde, fem hundrede fireogtyve euro (27 588 524 EUR)**.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den fortjeneste, der blev genereret ved den ulovlige anvendelse af Patrick Johannes Jacquemyns billede, og som udgør 13 790 000 EUR, i Spanien, der er sagsøgerens og Patrick Johannes Jacquemyns bopælssted.

Anbringender og væsentligste argumenter

Manglende overensstemmelse mellem den mundtlige forhandling og dommens præmisser

Appellanten har ikke på noget tidspunkt accepteret Kommissionens erklæringer, men har indvilget i, at ikke-overstregede dokumenter blev fremlagt uden for fristen, hvilket ikke fremgår af dommen.

Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

Tilsidesættelse af princippet om en europæisk regel for Unionens borgeres aktindsigt i den dokumentation, som ethvert organ i Unionen har anvendt med henblik på at træffe en afgørelse.

Appellanten har flere gange begæret aktindsigt i dokumenterne vedrørende retten til eget billede, dvs. det omtvistede fotografi, men har ikke fået en sådan aktindsigt.

Manglende og utilstrækkelige beviser, hvilket indebærer, at Retten ikke har været tilstrækkeligt oplyst om sagen

De af appellanten begærede beviser er ikke blevet ført, og de af Kommissionen fremlagte beviser havde ingen beviskraft, idet næsten alle oplysningerne var overstreget.

Tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet og princippet om processuel ligestilling

De af Europa-Kommissionen fremlagte dokumenter var overstregede og uden oplysninger, og de gjorde det ikke muligt for sagsøgeren at fremføre modargumenter, hvorfor appellanten ikke anser dem for at være gyldige beviser, og Retten kan ikke betegne dem som beviser.

Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder

De overstregede og mangelfuldt oplyste dokumenter har bragt Retten til at antage, at det i princippet var lovligt at anvende fotografierne, og appellanten har ikke kunnet tilbagevise denne simulering af virkeligheden, idet beviserne i dokumenterne ikke forelå. Udstregningen af oplysninger i dokumenterne er foretaget ved en urigtig anvendelse af de principper for databeskyttelse, der følger af direktiv 95/46 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Letrado de la Administración de Justicia, Titular de la Secretaría del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Spanien) den 18. november 2015 — María Assumpció Martínez Roges mod José Antonio García Sánchez

(Sag C-609/15)

(2016/C 038/49)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Letrado de la Administración de Justicia, Titular de la Secretaría del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: María Assumpció Martínez Roges

Sagsøgt: José Antonio García Sánchez

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 34 og 35 i lov nr. 1/2000 i strid med artikel 6, stk. 1, og 7, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ og med artikel 6, stk. 1, litra d), artikel 11 og 12 i direktiv 2005/29/EF ⁽²⁾, for så vidt som de forbyder enhver undersøgelse ex officio af om de aftaler, der er indgået mellem advokater og fysiske personer, der handler uden for deres profession, indeholder urimelige kontraktvilkår eller er udtryk for en illoyal handelspraksis?

- 2) Er artikel 34 og 35 i lov nr. 1/2000 i strid med artikel 6, stk. 1, og 7, stk. 2, og stk. 1, litra q), i bilaget til direktiv 93/13/EØF, for så vidt som de forhindrer bevisførelse under den administrative procedure »jura de cuentas« (søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer) i forbindelse med afgørelsen af sagen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95, s. 29).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149, s. 2).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23. november 2015 — Hummel Holding A/S mod Nike Inc. og Nike Retail B.V.

(Sag C-617/15)

(2016/C 038/50)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hummel Holding A/S

Sagsøgt: Nike Inc. og Nike Retail B.V.

Præjudicielt spørgsmål

Under hvilke omstændigheder skal et juridisk selvstændigt selskab med hjemsted i Unionen, som er et datterdatterselskab af en virksomhed, som ikke selv har hjemsted i EU, anses for denne virksomheds »forretningssted« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 97, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ af 26. februar 2009 om EF-varemærker?

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 23. november 2015 — Concurrence Sàrl mod Samsung Electronics France SAS og Amazon Services Europe Sàrl

(Sag C-618/15)

(2016/C 038/51)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Concurrence Sàrl

Sagsøgt: Samsung Electronics France SAS og Amazon Services Europe Sàrl

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ fortolkes således, at en godkendt forhandler, der anser sig for krænket, i tilfælde af en påstået overtrædelse af forbud mod videresalg uden for et selektivt distributionsnet og via en markedsplads med onlinesalgstilbud på en række websteder, der drives i forskellige medlemsstater, har mulighed for at anlægge sag med henblik på at bringe det deraf følgende ulovlige forhold til ophør for retten i den stat, på hvis område det indhold, der er lagt ud på internettet, er eller har været tilgængeligt, eller stilles der krav om en anden tilknytning?

⁽¹⁾ EFT L 12, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Det Forenede Kongerige) den 24. november 2015 — The Trustees of the BT Pension Scheme mod
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Sag C-628/15)

(2016/C 038/52)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Trustees of the BT Pension Scheme

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1 Henset til, at Domstolen i sit svar på spørgsmål 4 i dom 12. december 2006, sag C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue, Sml. I, s. 11753, afgjorde, at EF-traktatens artikel 43 og 56 — nu artikel 49 og 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde — var til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter hjemmehørende selskaber, som til deres aktionærer udlodder udbytte, har mulighed for at vælge en ordning, hvorefter de kan få den selskabsskat, de har betalt forskudsvis, tilbagebetalt, men herved dels forpligter disse selskaber til at betale denne forskudsskat og efterfølgende kræve denne tilbagebetalt, dels ikke giver deres aktionærer ret til en skattegodtgørelse, mens de ville have fået en sådan skattegodtgørelse ved en udlodning foretaget af et hjemmehørende selskab på grundlag af udbytte af indenlandsk oprindelse: Tildeles disse aktionærer da selv nogen EU-retlige rettigheder, enten i henhold til artikel 63 TEUF eller andre bestemmelser, i tilfælde, hvor de modtager udbytte, som er valgt udloddet i henhold til denne ordning, og navnlig når en aktionær er hjemmehørende i den samme medlemsstat som det selskab, der udlodder udbyttet?
- 2 Såfremt den i spørgsmål 1 omhandlede aktionær ikke selv har rettigheder i henhold til artikel 63 TEUF, kan vedkommende da støtte ret på en krænkelse af det udloddende selskabs rettigheder i henhold til artikel 49 TEUF eller artikel 63 TEUF?
- 3 Såfremt svaret på spørgsmål 1 eller spørgsmål 2 er, at aktionæren har rettigheder i henhold til eller kan støtte ret på EU-retten, opstiller EU-retten da nogen krav til den afhjælpning, som aktionæren skal tilbydes i henhold til national ret?
- 4 Gør det nogen forskel for Domstolens svar på ovenstående spørgsmål, at:
 - (a) aktionæren ikke er indkomstskattepligtig i medlemsstaten af noget modtaget udbytte med den følge, at i tilfælde af udlodning foretaget af et hjemmehørende selskab uden for ovennævnte ordning kan den skattegodtgørelse, som aktionæren har ret til i henhold til national lovgivning, medføre, at medlemsstaten udbetaler skattegodtgørelsen til aktionæren

- (b) den nationale ret har besluttet, at den pågældende nationale lovgivnings tilsidesættelse af EU-retten ikke var tilstrækkeligt alvorlig til at gøre medlemsstaten erstatningsansvarlig over for det selskab, der udloddede udbyttet, i henhold til de principper, der blev opstillet i dom af 5. marts 1996, forenede sager C-46/93 og C-48/93 Brasserie du Pêcheur SA mod Forbundsrepublikken Tyskland og The Queen mod Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Limited m.fl., Sml. I, s. 1029, eller at
- (c) det selskab, der udlodder udbyttet i henhold til ovennævnte ordning, i nogle tilfælde, men ikke i alle, kan have øget det udbytte, der blev udloddet til alle aktionærer, for at yde et kontantbeløb, som svarede til det, som en fritaget aktionær ville have modtaget fra udlodning af udbytte uden for ordningen?

Appel iværksat den 24. november 2015 af Novartis Europharm Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2015 i sag T-472/12, Novartis Europharm Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Novartis Europharm Ltd (ved advokat C. Schoonderbeek)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Teva Pharma BV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten derved frifandt Kommissionen for den af appellanten nedlagte påstand om annullation i sag T-472/12.
- Sagen hjemvises om nødvendigt til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Med sin annullationspåstand i sag T-472/12 nedlagde Novartis påstand for Retten om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 5894 final af 16. august 2012 om udstedelse af en markedsføringstilladelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 726/2004⁽¹⁾ for det humanmedicinske lægemiddel »Zoledronic acid Teva Pharma — zoledronsyre«, fordi denne afgørelse udgør en tilsidesættelse af Novartis' ret til dataeneret for dets lægemiddel Aclasta i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2309/93⁽²⁾, sammenholdt med artikel 14, stk. 11, og artikel 89 i forordning (EF) nr. 726/2004 og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF⁽³⁾. Ved den appellerede dom blev annullationspåstanden ikke taget til følge.

Til støtte for denne appel har appellanten hævdet, at Retten har begået en retlig fejl, idet den har fejlfortolket artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF, som fastlægger konceptet om den samlede markedsføringstilladelse, og fordi Retten har undladt at give en passende begrundelse i den appellerede dom.

I denne henseende har appellanten for det første hævdet, at den appellerede dom er baseret på en misforståelse af ordlyden af og formålet med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF og af den retlige ramme for tilladelsen af nye terapeutiske indikationer og på den ukorrekte formodning om, at appellansens fortolkning af artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF ville indbyde til manipulation og omgåelse af databeskyttelse og forlængelse på ubestemt tid af databeskyttelsen for referencelægemidler.

Appellanten har for det andet hævdet, at Rettens konklusion om, at artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF finder anvendelse på Aclasta, fordi dette lægemiddel kunne have fået tilladelse som ændring eller udvidelse af lægemidlet Zometa, er i strid med retssikkerhedsprincippet og ville fjerne medicinalvirksomhedernes incitament til at investere i forskning og udvikling af nye behandlinger og er derfor ikke i folkesundhedens interesse.

Det er på grundlag af denne ukorrekte fortolkning af artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF, at Retten har undladt at anerkende, at Kommissionens gennemførelsesafgørelse udgør en overtrædelse af Novartis' databeskyttelsesrettigheder for Aclasta i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 2309/93, sammenholdt med artikel 14, stk. 11, og artikel 89 i forordning nr. 726/2004, og at Kommissionens gennemførelsesafgørelse derfor skulle annulleres.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136, s. 1).
- (²) Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 af 22.7.1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk agentur for lægemiddelvurdering (EFT L 214, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).

Appel iværksat den 24. november 2015 af Novartis Europharm Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2015 i sag T-67/13, Novartis Europharm Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-630/15 P)

(2016/C 038/54)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Novartis Europharm Ltd (ved advokat C. Schoonderbeek)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten derved frifandt Kommissionen for den af appellanten nedlagte påstand om annullation i sag T-67/13.
- Sagen hjemvises om nødvendigt til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med sin annullationspåstand i sag T-67/13 nedlagde Novartis påstand for Retten om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 8605 final af 19. november 2012 om udstedelse af en markedsføringstilladelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 726/2004 (¹) for det humanmedicinske lægemiddel »Zoledronic acid Hospira — zoledronsyre«, fordi denne afgørelse udgør en tilsidesættelse af Novartis' ret til dataeneret for dets lægemiddel Aclasta i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2309/93 (²), sammenholdt med artikel 14, stk. 11, og artikel 89 i forordning (EF) nr. 726/2004 og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF (³). Ved den appellerede dom blev annullationspåstanden ikke taget til følge.

Til støtte for denne appel har appellanten hævdet, at Retten har begået en retlig fejl, idet den har fejlfortolket artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF, som fastlægger konceptet om den samlede markedsføringstilladelse, og fordi Retten har undladt at give en passende begrundelse i den appellerede dom.

I denne henseende har appellanten for det første hævdet, at den appellerede dom er baseret på en misforståelse af ordlyden af og formålet med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF og af den retlige ramme for tilladelsen af nye terapeutiske indikationer og på den ukorrekte formodning om, at appellansens fortolkning af artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF ville indbyde til manipulation og omgåelse af databeskyttelse og forlængelse på ubestemt tid af databeskyttelsen for referencelægemidler.

Appellanten har for det andet hævdet, at Rettens konklusion om, at artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF finder anvendelse på Aclasta, fordi dette lægemiddel kunne have fået tilladelse som ændring eller udvidelse af lægemidlet Zometa, er i strid med retssikkerhedsprincippet og ville fjerne medicinalvirksomhedernes incitament til at investere i forskning og udvikling af nye behandlinger og er derfor ikke i folkesundhedens interesse.

Det er på grundlag af denne ukorrekte fortolkning af artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF, at Retten har undladt at anerkende, at Kommissionens gennemførelsesafgørelse udgør en overtrædelse af Novartis' databeskyttelsesrettigheder for Aclasta i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 2309/93, sammenholdt med artikel 14, stk. 11, og artikel 89 i forordning nr. 726/2004, og at Kommissionens gennemførelsesafgørelse derfor skulle annulleres.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136, s. 1).
- (²) Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 af 22.7.1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk agentur for lægemiddelvurdering (EFT L 214, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).

Sag anlagt den 2. december 2015 — Den Slovakiske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-643/15)

(2016/C 038/55)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Den Slovakiske Republik (ved det slovakiske justitsministerium)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse (¹) annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Den Slovakiske Republik gjort seks anbringender gældende:

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 68 TEUF, artikel 13, stk. 2, TEU og princippet om institutionel ligevægt

Da Rådet vedtog den anfægtede afgørelse uden at tage hensyn til tidligere indstillinger fra Det Europæiske Råd, og dermed i strid med sit mandat, har det tilsidesat artikel 68 TEUF, artikel 13, stk. 2, TEU og princippet om institutionel ligevægt.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, stk. 1 og 2, TEU, artikel 13, stk. 1, TEU, artikel 78, stk. 3, TEUF, artikel 3 og 4 i protokol nr. 1, og artikel 6 og 7 i protokol nr. 2, samt tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed, repræsentativt demokrati og institutionel ligevægt

Akter af den type, som den anfægtede afgørelse udgør, kan ikke vedtages på grundlag af artikel 78, stk. 3, TEUF. Henset til dens indhold har den anfægtede afgørelse således karakter af retsakt og burde derfor have været vedtaget i henhold til en lovgivningsprocedure, hvilken imidlertid ikke er fastsat i artikel 78, stk. 3, TEUF. Da Rådet har vedtaget den anfægtede afgørelse på grundlag af artikel 78, stk. 3, TEUF, har Rådet således ikke alene tilsidesat nævnte bestemmelse, men har også gjort indgreb i de nationale parlamenters og Europa-Parlamentets beføjelser.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af de formforskrifter, der regulerer lovgivningsproceduren, samt af artikel 10, stk. 1 og 2, TEU, artikel 13, stk. 2, TEU, og principperne om repræsentativt demokrati, institutionel ligevægt og god forvaltningspraksis

Såfremt Domstolen i modsætning til de argumenter, som Den Slovakiske Republik har fremført i forbindelse med det andet anbringende, skulle komme frem til den konklusion, at den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget i henhold til en lovgivningsprocedure (hvilket ikke er tilfældet), gør Den Slovakiske Republik subsidiært gældende, at der er sket tilsidesættelse af de formforskrifter, der er fastsat i artikel 16, stk. 8, TEU, artikel 15, stk. 2, TEUF, artikel 78, stk. 3, TEUF, artikel 3 og 4 i protokol nr. 1, artikel 6 og artikel 7, stk. 1 og 2, i protokol nr. 2, samt tilsidesættelse af artikel 10, stk. 1 og 2, TEU, artikel 13, stk. 2, TEU, og principperne om repræsentativt demokrati, institutionel ligevægt og god forvaltningspraksis. Konkret er kravet om offentlig forhandling og afstemning i Rådet ikke blevet overholdt, de nationale parlamenters deltagelse i processen til vedtagelse af den anfægtede afgørelse er blevet begrænset, og kravet om høring af Europa-Parlamentet er blevet tilsidesat.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af formforskrifterne i artikel 78, stk. 3, TEUF, og artikel 293 TEUF, samt tilsidesættelse af artikel 10, stk. 1 og 2, TEU, artikel 13, stk. 2, TEU og principperne om repræsentativt demokrati, institutionel ligevægt og god forvaltningspraksis

Inden Rådet vedtog den anfægtede afgørelse, indførte det en række ændringer og tilføjelser i Kommissionens forslag. Herved tilsidesatte Rådet formforskrifterne i artikel 78, stk. 3, TEUF, og artikel 293 TEUF, samt artikel 10, stk. 1 og 2, TEU, artikel 13, stk. 2, TEU og principperne om repræsentativt demokrati, institutionel ligevægt og god forvaltningspraksis. Europa-Parlamentet blev således ikke behørigt hørt, og Rådet besluttede ikke ændringerne i og tilføjelserne til Kommissionens forslag med enstemmighed.

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 78, stk. 3, TEUF, for så vidt som betingelserne for bestemmelsens anvendelse ikke er blevet overholdt

Subsidiært i forhold til det andet anbringende gør Den Slovakiske Republik gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 78, stk. 3, TEUF som følge af den manglende overholdelse af betingelserne for bestemmelsens anvendelse for så vidt angår foranstaltningens midlertidige karakter og eksistensen af en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere.

6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Den anfægtede afgørelse er åbenbart i strid med proportionalitetsprincippet, for så vidt som det er åbenbart, at den hverken er hensigtsmæssig eller nødvendig for at nå det forfulgte formål.

⁽¹⁾ EUT L 248, s. 80.

Sag anlagt den 3. december 2015 — Ungarn mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-647/15)

(2016/C 038/56)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (ved M.Z. Fehér, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. december 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse ⁽¹⁾ (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres.
- Subsidiært: den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt, som den vedrører Ungarn.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Den Ungarske regering er af den opfattelse, at artikel 78, stk. 3, TEUF ikke udgør et egnet retsgrundlag for Rådets vedtagelse af den anfægtede afgørelse. Artikel 78, stk. 3, TEUF giver ikke Rådet beføjelse til at vedtage en lovgivningsmæssig retsakt og derfor heller ikke til at vedtage de foranstaltninger, der er fastsat i den anfægtede afgørelse, nærmere bestemt dem, der indebærer en undtagelse af bindende karakter med hensyn til lovgivningsmæssige retsakter, i det foreliggende tilfælde forordning (EU) nr. 604/2013. ⁽²⁾ Henset til dens indhold udgør den anfægtede afgørelse en lovgivningsmæssig retsakt, idet den fastsætter en undtagelse vedrørende forordning nr. 604/2013, hvorfor den ikke kan vedtages på grundlag af artikel 78, stk. 3, TEUF, som udelukkende giver Rådet beføjelse til at vedtage retsakter ved en ikke-lovgivningsprocedure, dvs. ikke-lovgivningsmæssige retsakter. Såfremt det på trods af sagsøgerens argument fastslås, at artikel 78, stk. 3, TEUF kan udgøre et retsgrundlag for vedtagelsen af en retsakt, der indebærer en undtagelse til lovgivningsmæssige retsakter, er den ungarske regering af den opfattelse, at denne undtagelse ikke kan være af en sådan art, at den skader essensen af den lovgivningsmæssige retsakt og gør dens væsentlige bestemmelser indholdsløse, som det er tilfældet med den anfægtede afgørelse.
2. En foranstaltning, der er fastsat for en periode på 24 måneder, og i visse tilfælde på 36 måneder, hvis virkninger endvidere tilmed overstiger denne periode, er ikke forenelig med begrebet »midlertidige foranstaltninger« som omhandlet i artikel 78, stk. 3, TEUF. Den anfægtede afgørelse ligger uden for rammerne af den beføjelse, som Rådet er tillagt i henhold til artikel 78, stk. 3, TEUF, idet der ved fastsættelsen af afgørelsens gyldighedsperiode ikke blev taget højde for den periode, der er nødvendig med henblik på at vedtage en lovgivningsmæssig retsakt på grundlag af artikel 78, stk. 2, TEUF.
3. Med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse tilsidesatte Rådet artikel 293, stk. 1, TEUF, eftersom det undlod at følge Kommissionens forslag uden at have opnået enstemmighed.

4. Den anfægtede afgørelse fastsætter en undtagelse med hensyn til lovgivningsmæssige retsakter og udgør selv henset til sit indhold en lovgivningsmæssig retsakt, hvorfor Rådet ved vedtagelsen — antaget, at vedtagelsen var mulig i henhold til artikel 78, stk. 2, TEUF — skulle have tilgodeset de nationale parlamenters ret til at afgive en udtalelse om lovgivningsmæssige retsakter, som er fastsat i protokol nr. 1 og 2, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
5. Efter høringen af Europa-Parlamentet ændrede Rådet udkastets tekst væsentligt, men til trods herfor blev det ikke forelagt Europa-Parlamentet med henblik på en ny høring.
6. Da Rådet vedtog afgørelsen, var de sproglige versioner af udkastet til afgørelsen ikke tilgængelige på de officielle EU-sprog.
7. Den anfægtede afgørelse er ligeledes ulovlig, idet dens indhold er i strid med artikel 68 TEUF og de konklusioner, som Det Europæiske Råd nåede frem til på sit møde den 25. og 26. juni 2015.
8. Den anfægtede afgørelse tilsidesætter retssikkerhedsprincippet og princippet om retsreglers klarhed, eftersom den på flere punkter ikke afklarer, hvorledes dens bestemmelser skal anvendes, eller hvilken relation disse har til bestemmelserne i forordning nr. 604/2013. Blandt disse uklare punkter skal fremhæves spørgsmålet om anvendelsen af procedurereglerne og garantibestemmelserne med hensyn til afgørelsen om flytning, og den omstændighed, at den anfægtede afgørelse ikke klart fastsætter udvælgelseskriterierne med henblik på flytning eller egnede regler vedrørende statussen for ansøgerne i tilflytningsmedlemsstaten. Den anfægtede afgørelse er i strid med Genèvekonventionen om flytninges retsstilling⁽³⁾, eftersom den fratager ansøgerne retten til at forblive på den medlemsstats område, hvor vedkommende har indgivet en ansøgning, og fastsætter, at ansøgeren kan flyttes til en anden medlemsstat, uden at der nødvendigvis kan påvises en materiel forbindelse mellem ansøgeren tilflytningsmedlemsstaten.
9. Den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet og princippet om nødvendighed. Henset til at Ungarn ikke var omfattet af den gruppe af medlemsstater, som de fordelagtige foranstaltninger i Kommissionens oprindelige forslag var rettet mod, begrundes den anfægtede afgørelse ikke, hvorfor den fastsætter, at 120 000 ansøgere om international beskyttelse skal flyttes. I betragtning af at den anfægtede afgørelse ikke længere indeholder nogen bestemmelser om flytninger fra Ungarn, er opgørelsen af de oprindeligt foreslåede 120 000 ansøgere blevet vilkårlig og adskiller sig fra den situation, der var redegjort for i Kommissionens forslag, og som egentlig var den, det var hensigten at imødegå. Det er urimeligt, at den endelige afgørelse om flytning med hensyn til halvdelen af de ansøgere, der er omfattet af dens anvendelsesområde, er afhængig af fremtidige omstændigheder, særligt idet der er tale om en midlertidig foranstaltning vedtaget i henhold til artikel 78, stk. 3, TEUF.
10. Den ungarske regering gør subsidiært gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet med hensyn til Ungarn, eftersom denne medlemsstat, til trods for at det er almindelig kendt, at der på dens område er indvandret et højt antal ulovlige migranter, og at den har modtaget et stort antal ansøgninger om international beskyttelse, er blevet pålagt nogle obligatoriske kvoter som værtsmedlemsstat. Den anfægtede afgørelse opfylder ikke indholdet af artikel 78, stk. 3, TEUF med hensyn til Ungarn, eftersom det krav, der opstilles i denne bestemmelse, hvorefter foranstaltningerne kan vedtages til fordel for den eller de medlemsstater, der er berørt af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere, ikke opfyldes ved en foranstaltning, der med hensyn til én af disse medlemsstater ikke fastsætter andet end forpligtelser.

⁽¹⁾ EUT L 248, s. 80.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180, s. 31).

⁽³⁾ Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flytninges retsstilling, suppleret med New York-protokollen af 31. januar 1967.

Sag anlagt den 3. december 2015 — Republikken Østrig mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-648/15)**

(2016/C 038/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

Søgsmålet er anlagt i henhold til artikel 25, stk. 5, i overenskomsten mellem Republikken Østrig og Forbundsrepublikken Tyskland til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter (henholdsvis ÖBGBI III 182/2002 og dBGBI II 2002, 735, dBSStBI I 2002, 584, herefter »DBA-D/Ö«), sammenholdt med artikel 273 TEUF, som følge af divergerende opfattelser mellem Republikken Østrig og Forbundsrepublikken Tyskland for så vidt angår fortolkningen og anvendelsen af artikel 11 i DBA-D/Ö.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår følgende:

1. De i sagen omhandlede udbytter fra udbyttebeviser skal ikke kvalificeres som »fordringer på andel i overskud« i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 11, stk. 2, i DBA-D/Ö. I henhold til artikel 11, stk. 1, i DBA-D/Ö er det derfor Østrig, der som hjemjurisdiktion for Bank Austria har eneretten til at beskatte udbyttet fra udbyttebeviserne.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes følgelig at undlade at beskatte de af Bank Austria oppebårne udbytter fra udbyttebeviser, som er omtvistet i sagen, og at tilbagebetale den skat, der allerede er blevet indeholdt heri.
3. Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Østrig har gjort gældende, at Forbundsrepublikken Tyskland kvalificerer de i sagen omtvistede godtgørelser for renter »med andel i overskud« i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 11, stk. 2, i DBA-D/Ö. Som følge heraf bliver selve godtgørelserne ganske vist beregnet i henhold til en grundlæggende fast procentsats. Da de imidlertid forudsætter et tilstrækkeligt balanceoverskud, er de overskudsafhængige.

Republikken Østrig er derimod af den opfattelse, at de omhandlede udbyttebeviser alene giver ret til en forrentning baseret på en fast procentsats af den pålydende værdi. Denne fortolkning følger allerede af det almindelige sprogbrug; den bliver bekræftet ved en sammenligning med de finansieringsformer, der er anført som eksempler i artikel 11, stk. 2, i DBA-D/Ö.

I det foreliggende tilfælde er der således alene tale om en henstand fra kreditors side, idet udbyttebeviset navnlig under sin løbetid grundlæggende giver ret til at udsætte efterbetalingen til senere år. Udbyttebeviserne svarer dermed i sidste ende til fastforrentede værdipapirer, hvortil der er knyttet en vis risiko for tab.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. oktober 2015 — Colena AG mod Deiters GmbH
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)**

(Sag C-78/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/58)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 26.5.2015.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. oktober 2015 (anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Korkein oikeus — Finland) — TrustBuddy AB mod Lauri Pihlajaniemi**

(Sag C-311/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/59)

Processprog: finsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

RET TEN

Rettens dom af 9. december 2015 — Grækenland og Ellinikos Chrysos mod Kommissionen

(Sagerne T-233/11 og T-262/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — minedrift — tilskud bevilliget af de græske myndigheder til minevirksomheden Ellinikos Chrysos — kontrakt om overdragelse af minedrift til en lavere pris end markedsværdien og om fritagelse for afgiften på transaktionen — afgørelse, der erklærer støtteforanstaltningerne for ulovlige og anordner tilbagesøgning af de pågældende beløb — begrebet fordel — kriteriet om en privat investor)

(2016/C 038/60)

Processprog: græsk og engelsk

Parter

Sagsøgere: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos, V. Asimakopoulos, G. Kanellopoulos og A. Iosifidou, som befuldmægtigede) (sag T-233/11) og Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (Kifissia, Grækenland) (først ved advokaterne K. Adamantopoulos, E. Petritsi, E. Trova og P. Skouris, derefter ved advokaterne K. Adamantopoulos, E. Trova, P. Skouris og E. Roussou) (sag T-262/11)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/452/EU af 23. februar 2011 om Grækenlands statsstøtte C 48/08 (ex NN 61/08) til Ellinikos Chrysos AE (EUT L 193, s. 27).

Konklusion

- 1) Sagerne T-233/11 og T-262/11 forenes med henblik på dommen.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) I sag T-233/11 bærer Den Helleniske Republik sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 4) I sag T-262/11 bærer Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 204 af 9.7.2011.

Rettens dom af 10. december 2015 — Belgien mod Kommissionen

(Sag T-563/13) ⁽¹⁾

(EGFL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Belgien — frugt og grøntsager — begrundelsespligt — betingelser for anerkendelse af en producentorganisation — en producentorganisations udlicitering af væsentlige aktiviteter — beløb, der udelukkes — proportionalitet)

(2016/C 038/61)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Belgien (ved J.-C. Halleux og M. Jacobs, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne F. Tuytschaever og M. Varga)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Kranenborg og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/433/EU af 13. august 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 219, s. 49), for så vidt som den vedrører udgifter afholdt af Kongeriget Belgien, eller under alle omstændigheder en nedsættelse af det beløb, der udelukkes fra finansiering.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Rettens dom af 15. december 2015 — LTJ Diffusion mod KHIM — Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON)

(Sag T-83/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om ordmærket ARTHUR & ASTON — det ældre nationale figurmærke Arthur — manglende reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — form, der afviger ved enkeltheder, som forandrer varemærkets særpræg)

(2016/C 038/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: LTJ Diffusion (Colombes, Frankrig) (først ved advokat S. Lederman, derefter ved advokat F. Fajgenbaum)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Arthur et Aston SAS (Giberville, Frankrig) (ved advokat N. Boespflug)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. december 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1963/2012-1) vedrørende en indsigelsessag mellem LTJ Diffusion og Arthur et Aston SAS.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) *LTJ Diffusion betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens dom af 11. december 2015 — Finland mod Kommissionen

(Sag T-124/14) ⁽¹⁾

(ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — landdistriktsudvikling — punktvis finansiel korrektion — støtteberettigelse for udgifter afholdt til køb af brugte maskiner og brugt udstyr — undtagelsesordning for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder — artikel 55, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1974/2006)

(2016/C 038/63)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Republikken Finland (ved J. Heliskoski og S. Hartikainen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Aalto, J. Aquilina, P. Rossi og T. Sevón, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/763/EU af 12. december 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 338, s. 81), for så vidt som denne afgørelse udelukker visse af Republikken Finlands udgifter svarende til et beløb på 927 827,58 EUR fra EU-finansiering under ELFUL på grund af manglende overholdelse af EU-reglerne

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/763/EU af 12. december 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som denne afgørelse udelukker visse af Republikken Finlands udgifter svarende til et beløb på 927 827,58 EUR fra EU-finansiering under ELFUL på grund af manglende overholdelse af EU-reglerne.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Rettens dom af 9. december 2015 — Comercializadora Eloro mod KHIM — Zumex Group (zumex)

(Sag T-354/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket ZUMEX — det ældre nationale ordmærke JUMEX — ingen reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 038/64)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Mexico) (ved advokat J. de Castro Hermida)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Zumex Group, SA (Moncada, Spanien) (ved advokat C. March Cabrelles)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. februar 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 391/2012-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Comercializadora Eloro, SA og Zumex Group, SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Comercializadora Eloro, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Rettsens dom af 10. december 2015 — Fútbol Club Barcelona mod KHIM (gengivelse af konturen af et våbenskjold)

(Sag T-615/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, der gengiver konturen af et våbenskjold — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — Artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — Artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 038/65)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. maj 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2500/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, der gengiver konturen af et våbenskjold, som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Fútbol Club Barcelona betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Rettens dom af 10. december 2015 — Sony Computer Entertainment Europe mod KHIM — Marpefa (Vieta)(Sag T-690/14) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærke Vieta — reel brug af varemærket — brugens art — artikel 15, stk. 1, og artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg — bevis for brug for de registrerede varer)**

(2016/C 038/66)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Sony Computer Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat S. Malynicz)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carillo, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten:* Marpefa, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat I. Barroso Sánchez-Lafuente)**Sagens genstand**

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. juli 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2100/2013-2) vedrørende en fortabelsessag mellem Sony Computer Entertainment Europe Ltd og Marpefa, SL

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 2. juli 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2100/2013-2) annulleres, for så vidt som den ikke giver medhold klagen over annullationsafdelingens afgørelse om ikke at tage begæringen om fortabelse af EF-figurmærket Vieta til følge for »apparater til gengivelse af lyd eller billede«.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 1.12.2014.

Rettens dom af 11. december 2015 — Hikari Miso mod KHIM — Nishimoto Trading (Hikari)(Sag T-751/14) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Hikari — ældre nationalt ordmærke HIKARI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2016/C 038/67)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Hikari Miso Co. Ltd (Simosuwa-machi, Japan) (ved Barrister D. McFarland)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Nishimoto Trading Co. Ltd (Santa Fe Springs, Californien, De Forenede Stater) (ved Barrister G. Pritchard)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. september 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2394/2013 4) vedrørende en indsigelsessag mellem Nishimoto Trading Co. Ltd og Hikari Miso Co. Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Hikari Miso Co. Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Rettens kendelse af 1. december 2015 — REWE-Zentral mod KHIM — Planet GDZ (PRO PLANET)

(Sag T-373/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 038/68)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: REWE-Zentral AG (Køln, Tyskland) (først ved advokaterne M. Kinkeldey og A. Bognár, og dernæst ved advokaterne M. Kinkeldey og C. Schmitt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Planet GDZ AG (Tagelswangen, Schweiz) (først ved advokaterne M. Nentwig og G.M. Becker, og dernæst ved advokat M. Nentwig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. juni 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1350/2011-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Planet GDZ AG og REWE-Zentral AG

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Planet GDZ AG og REWE-Zentral AG bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 20.10.2012.

Rettens kendelse af 30. november 2015 — Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mod Kommissionen

(Sag T-215/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — erstatning af den anfægtede retsakt under sagen — tilpasning af påstandene — parallelt søgsmål til prøvelse af den nye afgørelse — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 038/69)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Polen) (ved advokaterne T. Koncewicz og K. Gruszecka-Spychała) og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (først ved advokaterne T. Koncewicz og K. Gruszecka-Spychała, derefter ved advokat P. Rosiak)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Grespan, S. Noë og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Oprindeligt en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/883/EU af 11. februar 2014 vedrørende foranstaltning SA.35388 (2013/C) (ex 2013/NN og ex 2012/NN) — Polen — Etablering af Gdynia-Kosakowo-lufthavnen (EUT L 357, s. 51), og derefter en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2015/1586/EU af 26. februar 2015 vedrørende foranstaltning SA.35388 (2013/C) (ex 2013/NN og ex 2012/N) — Polen — Omstilling af lufthavnen Gdynia-Kosakowo (EUT L 250, s. 165), der erstatter afgørelse 2014/883.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.'s omkostninger i forbindelse med hovedsagen.
- 3) Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 10.6.2014.

Rettens kendelse af 30. november 2015 — Gmina Kosakowo mod Kommissionen

(Sag T-217/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — den anfægtede retsakt er blevet erstattet, mens sagen verserer — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 038/70)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Polen) (ved advokat M. Leśny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Grespan, S. Noë og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/883/EF af 11. februar 2014, om foranstaltning SA.35388 (13/C) (ex 13/NN og ex 12/N) — Polen — Etablering af Gdynia-Kosakowo-lufthavnen (EUT L 357, s. 51).

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Gmina Kosakowo afholdte omkostninger i forbindelse med tvisten i hovedsagen.
- 3) Gmina Kosakowo bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 202 af 30.6.2014.

Rettens kendelse af 30. november 2015 — GreenPack mod KHIM (greenpack)

(Sag T-513/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — afslag på registrering — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2016/C 038/71)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GreenPack GmbH (Berlin, Tyskland) (først ved advokat P. Ruess og A. Doepner-Thiele, derefter ved C. Glasemann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved G. Schneider, som befuldmægtiget derefter ved G. Schneider og D. Botis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. april 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2324/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket greenpack som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) GreenPack GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettenns kendelse af 23. november 2015 — EREF mod Kommissionen(Sag T-694/14) ⁽¹⁾**(Annullationsøgsmål — retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 — sammenslutning — medlemmerne ikke umiddelbart berørt — afvisning)**

(2016/C 038/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Renewable Energies Federation (EREF) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat U. Prall)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, K. Herrmann og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens meddelelse af 28. juni 2014 benævnt »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020« (EUT C 200, s. 1) for så vidt angår kriterierne for vurderingen af, om støtte til energi fra vedvarende kilder er foreneligt med det indre marked.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) European Renewable Energies Federation (EREF) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettenns kendelse af 23. november 2015 — Actega Terra mod KHIM — Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)(Sag T-766/14) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket FoodSafe — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)**

(2016/C 038/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Actega Terra GmbH (Lehrte, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Heidelberger Druckmaschinen AG (Heidelberg, Tyskland) (ved advokat I. Lins)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. september 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2440/2013-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Heidelberger Druckmaschinen AG og Actega Terra GmbH.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Actega Terra GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Rettens kendelse af 27. november 2015 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-809/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — sprogordning — opslag om stilling som direktør for Oversættelsescentret for Unionens organer — sprogkrav til ansøgningerne i online præsentationsmodulet — angivelig uoverensstemmelse med det opslag om ledig stilling, der blev offentliggjort i EU-Tidende — skrivelse fra Kommissionen efter afslutningen på proceduren for indgivelse af ansøgninger — afvisning)

(2016/C 038/74)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af advokat P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, der fremgår af skrivelse af 2. oktober 2014 til generaldirektøren for Den Europæiske Union ved det italienske udenrigsministerium fra generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat (GD) for »Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Rettens kendelse af 1. december 2015 — Banco Espírito Santo mod Kommissionen

(Sag T-814/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — de portugisiske myndigheders støtte til afviklingen af finansieringsinstituttet Banco Espírito Santo, SA — oprettelse af et overgangsinstitut — beslutning om ikke at gøre indsigelser — forpligtelser fremsat af de portugisiske myndigheder — en fuldmagtshavers kontrol med overholdelsen af disse tilsagn — »bad bank«'s vederlag til fuldmagtshaveren — påstand om delvis annullation — afvisning)

(2016/C 038/75)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Banco Espírito Santo, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne M. Gorjão-Henriques og L. Bordalo e Sá)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, M. França og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af punkt 9 og 18 i bilag II til Kommissionens afgørelse C(2014) 5682 final af 3. august 2014, Statsstøtte SA.39250 (2014/N) — Portugal, afvikling af Banco Espírito Santo, S.A., for så vidt som sagsøgeren er pålagt eller kan anses for at være pålagt ansvaret for at betale vederlaget til fuldmagtshaveren samt alle andre omkostninger forbundet med den fuldmagtshaver, der er pålagt at føre tilsyn med de forpligtelser, som Den Portugisiske Republik har påtaget sig

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om Den Portugisiske Republiks begæring om intervention.
- 3) Banco Espírito Santo, SA bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Banco Espírito Santo, SA, Europa-Kommissionen og Den Portugisiske Republik bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med begæringen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Rettens kendelse af 30. november 2015 — August Brötje mod KHIM (HydroComfort)

(Sag T-845/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket HydroComfort — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2016/C 038/76)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: August Brötje GmbH (Rastede, Tyskland) (ved advokaterne S. Pietzcker og C. Spintig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved W. Schramek, D. Walicka og A. Schifko, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. oktober 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1302/2014-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnnet HydroComfort som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) August Brötje GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Rettens kendelse af 2. december 2015 — Novartis mod KHIM — Mabxience (HERTIXAN)

(Sag T-41/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 038/77)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved advokat M. Douglas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Mabxience SA (Montevideo, Uruguay)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 31. oktober 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2550/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Novartis AG og Mabxience SA

Konklusion

1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.

2) Novartis AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 30.3.2015.

Rettens kendelse af 23. november 2015 — Slovenien mod Kommissionen

(Sag T-118/15) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — for sent anlagt — afvisning)

(2016/C 038/78)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Republikken Slovenien (ved L. Bembič, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Rous Demiri og D. Triantafyllou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/950/EU af 19. december 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 369, s. 71), for så vidt som den vedrører Republikken Slovenien.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uformødent at træffe afgørelse om de af Den Italienske Republik, Den Franske Republik og Republikken Ungarn fremsatte interventionsbegøring.
- 3) Republikken Slovenien bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 4) Republikken Slovenien, Europa-Kommissionen, Den Italienske Republik, Den Franske Republik og Republikken Ungarn bærer deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegøringerne.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 4.5.2015.

Rettens kendelse af 20. november 2015 — Zitro IP mod KHIM (WORLD OF BINGO)

(Sag T-202/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket WORLD OF BINGO — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2016/C 038/79)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2015 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1899/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet WORLD OF BINGO som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Zitro IP Sàrl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 198 af 15.6.2015.

Rettens kendelse af 20. november 2015 — Zitro IP mod KHIM (WORLD OF BINGO)(Sag T-203/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket WORLD OF BINGO — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2016/C 038/80)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2015 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1900/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnen WORLD OF BINGO som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Zitro IP Sàrl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 198 af 15.6.2015.

Rettens kendelse af 2. december 2015 — Lidl Stiftung mod KHIM — toom Baumarkt (Super-Samstag)(Sag T-213/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedsbegæring — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 038/81)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne M. Wolter og A.C. Berger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved H.P. Kunz, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: toom Baumarkt GmbH (Køln, Tyskland) (ved advokaterne M. Kinkeldey, S. Brandstätter og J. Rosenhäger)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. februar 2015 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 657/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem toom Baumarkt og Lidl Stiftung & Co. KG

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 22.6.2015.

Rettens kendelse af 17. november 2015 — Certuss Dampfautomaten mod KHIM — Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC)

(Sag T-329/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelse — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 038/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG (Krefeld, Tyskland) (ved advokat J. Sroka)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Universal for Engineering Industries SAE (Giza, Egypten)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. april 2015 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1303/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Universal for Engineering Industries SAE og Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 10. december 2015 — GGP Italy mod Kommissionen

(Sag T-474/15 R)

(Særlige rettergangsformer — direktiv 2006/42/EF — beskyttelse af forbrugeres og arbejdstageres sundhed og sikkerhed over for risici forbundet med brugen af maskiner — foranstaltning truffet af de lettiske myndigheder, hvorved brugen af en type plæneklipper forbydes — Kommissionens afgørelse, der erklærer foranstaltningen berettiget — begæring om udsættelse af gennemførelsen — ingen uopsættelighed)

(2016/C 038/83)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) (Castelfranco Veneto, Italien) (ved advokaterne A. Villani, L. D'Amario og M. Caccialanza)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Braga da Cruz og L. Cappelletti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/902 af 10. juni 2015 om en foranstaltning truffet af Letland i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF med henblik på at forbyde markedsføring af en plæneklipper, der fremstilles af GGP Italy SpA (EUT L 147, s. 22).

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 6. oktober 2015 — Flamagas mod KHIM — MatMind (CLIPPER)

(Sag T-580/15)

(2016/C 038/84)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Flamagas, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez og D. Gabarre Armengol)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: MatMind Srl (Formello, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Flamagas, SA

Det omtvistede varemærke: Et EF-figurmærke (formen på en lighter, der indeholder ordbestanddelen »CLIPPER«) — EF-varemærke nr. 4758652

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. juli 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 924/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Afgørelse truffet den 22. marts 2013 af annullationsafdelingen i annullationssag nr. C 5642 mod EF-varemærke nr. 4758652 stadfæstes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 27. oktober 2015 — Yieh United Steel mod Kommissionen

(Sag T-607/15)

(2016/C 038/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Taiwan) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/1429 af 26. august 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan ⁽¹⁾ »den anfægtede forordning« eller »den endelige toldforordning« annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Retten har kompetence til at foretage en prøvelse af den anfægtede forordnings artikel 1 og 2, og om den er i overensstemmelse med grundforordningen og de almindelige principper i EU-retten.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 5, fordi den med urette afviste at tage hensyn til sagsøgerens metoder til omkostningsfordeling, som sagsøgeren historisk har benyttet, og som stemmer overens med internationalt anerkendt regnskabspraksis. Som følge af denne tilsidesættelse afviste Kommissionen med urette at fratække genanvendt skrot fra produktionsomkostningerne til de pågældende varer, hvorved den normale værdi blev kunstigt oppustet i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 3.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 1, eftersom den med urette udelukkede afsætningen af den pågældende vare i normal handel til en uafhængig national kunde med henblik på at fastsætte den normale værdi. Kommissionen gav ikke en tilstrækkelig begrundelse for denne afvisning. Hvis det forudsættes, at årsagen til denne afvisning blot er, at denne afsætning blev eksporteret efter afsætningen (uden sagsøgerens kendskab), er det af Kommissionen anvendte kriterium endvidere ulovligt. Kommissionen skulle have taget hensyn til sagsøgerens hensigt med denne afsætnings endelige bestemmelsessted på tidspunktet for afsætningen. Kommissionen har herved tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 2, idet den afviste national afsætning, alene fordi den senere blev eksporteret af en uafhængig kunde efter afsætningen.

⁽¹⁾ EUT L 224, s. 10.

Sag anlagt den 29. oktober 2015 — Azur Space Solar Power mod KHIM (Gengivelse af en sort linje)**(Sag T-614/15)**

(2016/C 038/86)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Tyskland) (ved advokat J. Nicodemus)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket (gengivelse af en sort linje) — registreringsansøgning nr. 1201652*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 2. september 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 3233/2015-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. november 2015 — E-Control mod ACER**(Sag T-671/15)**

(2016/C 038/87)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wien, Østrig) (ved advokat F. Schuhmacher)*Sagsøgt:* Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)**Sagsøgerens påstande**

- Udtalelse fra Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder nr. 09/2015 af 23. september 2015 vedrørende foreneligheden af de nationale reguleringsmyndigheders afgørelser, der godkender metoderne for fordeling af grænseoverskridende transmissionskapacitet i Central- og Østeuropa, med forordning (EF) nr. 714/2009 og retningslinjerne for administration og fordeling af ledig overførselskapacitet på samkøringslinjerne mellem nationale systemer, der er indeholdt i forordningens bilag I, annulleres.
- Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af proceduremæssige krav, herunder navnlig manglende procedureregler, tilsidesættelse af retten til aktindsigt, tilsidesættelse af retten til at blive hørt og en utilstrækkelig begrundelse.
2. Andet anbringende vedrører manglende hjemmel for de foreslåede foranstaltninger, idet ACER ikke har fulgt proceduren i artikel 8 i forordning (EF) nr. 713/2009, men i stedet har lagt artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 713/2009 til grund for sin udtalelse og dermed har overtrådt sin kompetence i henhold til artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 713/2009 og handlet *ultra vires*.
3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 714/2009, idet ACER's konklusion om, at der foreligger strukturel kapacitetsbegrænsning på den tysk-østrigske grænse, ikke er støttet af fakta og er uforenelig med definitionen af kapacitetsbegrænsning. Endvidere indeholder udtalelsen ikke en konsekvensanalyse og en grundig vurdering af alternative løsninger. Endelig er proceduren for fordeling af kapacitet som anført i udtalelsen hverken en egnet eller tilstrækkelig foranstaltning for de problemer, der er påpeget i udtalelsen.
4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 1222/2015 (CACM retningslinje), i det omfang udtalelsen ikke tager hensyn til de bindende materielle og formelle betingelser i CACM retningslinjen, der trådte i kraft, inden udtalelsen blev vedtaget.
5. Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og 102 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, idet udtalelsen tilsidesætter de grundlæggende principper for Europas indre marked for energi, da udtalelsen pålægger de nationale reguleringsmyndigheder og transmissionssystemoperatører kunstigt at opdele det integrerede energimarked mellem Østrig og Tyskland.
6. Sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 34 TEUF og artikel 35 TEF, idet den regulerende foranstaltning pålægger kunstige handelshindringer mellem medlemsstaterne og er i strid med det grundlæggende princip om varernes frie bevægelighed i henhold til artikel 34 TEUF og 35 TEF.

Sag anlagt den 20. november 2015 — Shanxi Taigang Stainless Steel mod Kommissionen

(Sag T-675/15)

(2016/C 038/88)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Taiyuan, Kina) (ved barrister F. Carlin og advokat N. Niejahr)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1429 af 26. august 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koldvalsete flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT L 224, s. 10) annulleres, for så vidt som den pålægger sagsøgerens eksport en antidumpingtold og opkræver den midlertidige told, der var pålagt denne eksport.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 2, stk. 7, litra a), andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ (herefter »grundforordningen«) ved at identificere og udvælge Amerikas Forenede Stater (herefter »USA«) som det egnede referenceland i denne sag. Denne udvælgelse var baseret på en fejlagtig fortolkning og anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), andet afsnit, såvel som på en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder. Subsidiært anvendte Kommissionen grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), åbenbart ukorrekt ved ikke at foretage visse påkrævede justeringer af den normale værdi til trods for, at den valgte USA som referenceland.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 10, ved ikke at foretage den påkrævede justering for en eksporterende USA-producents interne transportomkostninger i henhold til denne bestemmelses litra k).
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2, artikel 3, stk. 6, og artikel 3, stk. 7. Kommissionens analyse af visse skadesfaktorer og af årsagsforbindelsen er behæftet med en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og/eller er ikke i overensstemmelse med Kommissionens forpligtelse til at undersøge data med omhu og upartiskhed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

Sag anlagt den 20. november 2015 — Les Éclaires mod KHIM — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)

(Sag T-680/15)

(2016/C 038/89)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Les Éclaires GmbH (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat S. Bund)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: L'éclaireur International (Luxembourg, Luxembourg)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Den anden part i sagen for appelkammeret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »L'ECLAIREUR« — EF-varemærkeregistriering nr. 3 494 028

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. september 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2266/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 207/2009

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Uoverensstemmelse med Harmoniseringskontorets retningslinjer for undersøgelser, Del C, Afsnit 6.

Sag anlagt den 20. november 2015 — Environmental Manufacturing mod KHIM — Société Elmar Wolf (Gengivelse af en ulvs hoved)

(Sag T-681/15)

(2016/C 038/90)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Société Elmar Wolf SA (Wissembourg, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Environmental Manufacturing LLP

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke (Gengivelse af en ulvs hoved) — EF-varemærkeregistrering nr. 4971511

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. september 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1252/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. november 2015 — Sulayr Global Service mod KHIM — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)

(Sag T-685/15)

(2016/C 038/91)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Spanien) (ved advokaterne P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sulayr Calidad, SL (Granada, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sulayr Global Service, SL

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »sulayr GLOBAL SERVICE« — registreringsansøgning nr. 11 960 515

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. september 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 149/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den fastslår, at der foreligger lighed mellem de ansøgte tjenesteydelser i klasse 40 og de af det ældre varemærke omfattede tjenesteydelser i klasse 40 og at der følgerig er en risiko for forveksling mellem varemærkerne.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60 i forordning nr. 207/2009 og regel 49, stk. 1, i forordning nr. 2868/95
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. november 2015 — Clover Canyon mod KHIM — Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)

(Sag T-693/15)

(2016/C 038/92)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Clover Canyon, Inc. (Los Angeles, De forenede Stater) (ved advokat T. Schmitz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kaipa Sportswear GmbH (Heilbronn, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Sagsøgeren

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvori Den Europæiske Union er designeret, af varemærket »CLOVER CANYON« — EF-varemærkeregistriering nr. 1 120 485

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. august 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 3018/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.
- Subsidiært tilpligtes Kaipa Sportswear GmbH at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. november 2015 — Micula mod Kommissionen

(Sag T-694/15)

(2016/C 038/93)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ioan Micula (Oradea, Rumænien) (ved advokat K. Struckmann, barrister G. Forwood og solicitor A. Kadri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1470 af 30. marts 2015 om statsstøtte SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) gennemført af Rumænien (voldgiftskendelse i Micula mod Rumænien af 11. december 2013 (meddelt under nummer C (2015) 2112) (EUT L 232, s. 43), annulleres.
- Alternativt annulleres den anfægtede afgørelse, for så vidt den (a) vedrører sagsøgeren, (b) forhindrer Rumænien i at efterkomme kendelsen, (c) pålægger Rumænien at tilbagesøge enhver uforenelig støtte, (d) fastslår, at sagsøgeren skal hæfte solidarisk for tilbagebetalingen af støtte modtaget af enhver af de enheder, der er identificeret i den anfægtede afgørelses artikel 2, stk. 2.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse fejlagtigt ikke anvender artikel 351 TEUF og de generelle retsprincipper behørigt på den foreliggende sag.
2. Andet anbringende om, at det i den anfægtede afgørelse fejlagtigt blev antaget, at den omhandlede foranstaltning tilførte sagsøgeren en fordel, navnlig derved at tidspunktet for, hvornår den påståede fordel blev givet, blev vurderet ukorrekt, eller alternativt derved at det blev antaget, at betalingen af erstatning udgør en fordel.
3. Tredje anbringende om, at det i den anfægtede afgørelse fejlagtigt blev antaget, at den omhandlede foranstaltning kunne tilregnes den rumænske stat.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse har vurderet den påståede statsstøttes forenelighed ukorrekt.

5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse identificerede modtagerne af den påståede støtte ukorrekt og undlod at angive en begrundelse for konklusionen, navnlig ved identificeringen af de fysiske eller juridiske personer, som omfatter den påståede støttemodtagende virksomhed.
6. Sjette anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl og en kompetenceoverskridelse, idet den pålægger tilbagesøgning af den påståede støtte.
7. Syvende anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
8. Ottende anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en manglende overholdelse af væsentlige formforskrifter, navnlig retten til at blive hørt, jf. artikel 108, stk. 3, TEUF, og artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (EFT L 83, s. 1, som ændret).

Sag anlagt den 24. november 2015 — BMB mod KHIM — Ferrero (slikbeholder, konfektpakke)

(Sag T-695/15)

(2016/C 038/94)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: BMB sp. z o.o. (Grójec, Polen) (ved advokat K. Czubkowski)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ferrero (Alba, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede design: BMB sp. z o.o.

Det omtvistede design: EF-design nr. 826 680-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. september 2015 af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1150/2012-3)

Påstand

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 61, stk. 1 og 2, i forordning nr. 6/2002
 - Tilsidesættelse af artikel 62 og artikel 63, stk. 1, i forordning nr. 6/2002
 - Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 1. december 2015 — Bodegas Vega Sicilia mod KHIM (TEMPOS VEGA SICILIA)**(Sag T-696/15)**

(2016/C 038/95)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Spanien) (ved advokat S. Alonso Maruri)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »TEMPOS VEGA SICILIA« — registreringsansøgning nr. 13 066 121*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 30. september 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 285/2015-4)**Påstande**

- Afgørelse truffet den 30. september 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R-285/2015-4 annulleres og fratages sin virkning.
- Harmoniseringskontorets afgørelse om afslag af 8. december 2014 annulleres og fratages sin virkning.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 207/2009 og af artikel 118l i forordning nr. 491/2009 om organiseringen af vinmarkedet.

Sag anlagt den 30. november 2015 — Volfas Engelman mod KHIM — Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)**(Sag T-700/15)**

(2016/C 038/96)

Stævningen affattet på engelsk

Parter*Sagsøger:* Volfas Engelman AB (Kaunas, Litauen) (ved advokat P. Olson)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appellkammeret:* Rauch Fruchtsäfte GmbH (Rankweil, Østrig)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Volfas Engelman AB*Det omtvistede varemærke:* EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »BRAVORO PINTA« — registreringsansøgning nr. 10 725 381

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. september 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1649/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og EF-varemærke nr. 1072538 tillades registreret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Appellkammeret foretog en urigtig fastlæggelse af den relevante kundekreds.
- Appellkammeret begik en fejl ved at lægge til grund, at den relevante kundekreds vil udvise en gennemsnitlig grad af opmærksomhed.
- Appellkammeret begik en fejl ved at se bort fra det ansøgte varemærkes væsentlige visuelle bestanddele.
- Appellkammeret begik en fejl ved at lægge til grund, at der er fonetisk lighed mellem varemærkerne.
- Appellkammeret begik en fejl ved i afgørelsens punkt 42 at støtte afgørelsen på den omstændighed, at det ældre varemærke har en forøget grad af særpræg for energidrikke.
- Appellkammeret begik en fejl ved at lægge til grund, at der er en risiko for forveksling.

Sag anlagt den 25. november 2015 — Stock Polska mod KHIM — Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Sag T-701/15)

(2016/C 038/97)

Stævningen affattet på polsk

Parter

Sagsøge: Stock Polska Sp. z o. o. (Warszawa, Polen) (ved advokat T. Gawrylczyk)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Lübeck, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Stock Polska Sp. z o. o.

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »LUBELSKA« — registreringsansøgning nr. 11 657 459

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. september 2015 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1788/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. december 2015 — Makhlouf mod Rådet**(Sag T-706/15)**

(2016/C 038/98)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Ehab Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Som følge heraf tilpligtes Den Europæiske Union at erstatte det samlede tab, som sagsøgeren har lidt, med et beløb, som Retten fastsætter.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat et enkelt anbringende om den skade, som sagsøgeren har lidt, og som Rådet for Den Europæiske Union er ansvarlig for. Anbringendet fremsættes i tre led.

- Anbringendets første led om, at de af Rådet foretagne handlinger var ulovlige, for så vidt som de restriktive foranstaltninger dels er ubegrundede og uforholdsmæssige, dels tilsidesætter sagsøgerens ret til god forvaltning og ret til omdømme samt hans ejendomsret.
- Anbringendets andet led om, at sagsøgte har lidt ikke-økonomisk skade som følge af, at han er blevet opført på listen over personer og enheder, der er berørt af sanktionerne over for Syrien.
- Anbringendets tredje led om, at Den Europæiske Union er objektivt ansvarlig, for så vidt som de foranstaltninger, der er vedtaget over for sagsøgeren, på usædvanlig vis indskrænker hans grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 30. november 2015 — Pharm-a-care Laboratories mod KHIM — Pharmavite (VITAMELTS)**(Sag T-713/15)**

(2016/C 038/99)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Sydney, Australien) (ved solicitor I. De Freitas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pharmavite LLC (Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »VITAMELTS« — EF-varemærkeregistret nr. 11 403 581

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. september 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2649/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Annullationsafdelingens afgørelse stadfæstes i sin helhed, således at ugyldighedsbegæring nr. 8627 C forkastes.
- Harmoniseringskontoret og Pharmavite LLC tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger for Retten.

Anbringender

- Appellkammeret tilsidesatte artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009. Det begik en retlig fejl, idet det lagde til grund, at sagsøgeren var i ond tro, da selskabet indgav ansøgning om registrering af det omtvistede varemærke
- Appellkammerets afgørelse er til dels støttet på tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, nemlig undladelsen af at give sagsøgeren mulighed for at blive hørt vedrørende bevismateriale fremlagt af det selskab, der har indgivet ugyldighedsbegæringen.

Sag anlagt den 4. december 2015 — Drugsrus mod EMA

(Sag T-717/15)

(2016/C 038/100)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Drugsrus Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barristers M. Howe og S. Ford og solicitor R. Sanghvi)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse, som er indeholdt i EMA's e-mail af 8. oktober 2015, og hvorefter Drugsrus ikke lovligt kan udskifte navnet på et produkt, der er indført som Bretaris Genuair, med Eklira Genuair, annulleres.
- Det Europæiske Lægemiddelagentur tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at EMA har begået en retlig fejl ved at konkludere, at det ikke er lovligt at udskifte navnet på centralt godkendte lægemidler. Drugsrus har anført, at en parallelimportør i henhold til bestemmelserne i TEUF om varernes frie bevægelighed lovligt kan ompakke og/eller udskifte navnet på et produkt til paralleldistribution, hvis en sådan ompakning eller udskiftning af navnet er objektivt nødvendig for, at det indførte produkt kan opnå effektiv adgang til markedet i den indførende medlemsstat.

Rettsens kendelse af 23. november 2015 — Necci mod Kommissionen

(Sag T-211/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/101)

Processprog: fransk

Formanden for Appelfdelingen har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 22.6.2015.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA